

ผลและการวิจารณ์

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดีของเกษตรกรอำเภอคลอง จังหวัดจันทบุรี” ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สภาพทางสังคมของเกษตรกรที่ผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร

ตอนที่ 2 สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกรที่ผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร

ตอนที่ 3 สภาพการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะของเกษตรกรผู้ผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทางสังคมของเกษตรกรที่ผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร

การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทางสังคมของผู้ตอบแบบสอบถามจากเกษตรกรที่ผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง จำนวน 358 คน จำแนกตามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง การเป็นสมาชิกกลุ่มสถาบันเกษตรกร การรับรู้ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีเกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) นำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) ค่าต่ำสุด (Minimum : Min.) และค่าสูงสุด (Maximum : Max.) ดังแสดงในตารางที่ 4 ดังนี้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรที่ผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร จำแนกตามสภาพทางสังคม

(n = 358)

สภาพทางสังคมของเกษตรกร	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	200	55.90
หญิง	158	44.10
อายุ		
20 - 30 ปี	9	2.50
31 - 40 ปี	42	11.70
41 - 50 ปี	84	23.50
51 - 60 ปี	124	34.60
61 - 70 ปี	90	25.10
71 - 80 ปี	9	2.50
สถานภาพ		
โสด	49	13.70
สมรส	281	78.50
หม้าย หย่าร้าง	28	7.80
ระดับการศึกษา		
น้อยกว่าประถมศึกษา	2	0.60
ประถมศึกษา	169	47.20
มัธยมศึกษาตอนต้น	42	11.70
มัธยมศึกษาตอนปลาย	94	26.30
อนุปริญญา	7	2.00
ปริญญาตรี	42	11.70
สูงกว่าปริญญาตรี	2	0.60
จำนวนสมาชิกในครอบครัว		
1 - 3 คน	149	41.60
4 - 6 คน	191	53.40
7 - 9 คน	18	5.00
ประสบการณ์เกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง		
น้อยกว่า 10 ปี	197	55.00
10 - 20 ปี	76	21.20
21 - 30 ปี	40	11.20
31 - 40 ปี	28	7.80
41 - 50 ปี	14	3.90

ตารางที่ 4 (ต่อ)

(n = 358)		
สภาพทางสังคมของเกษตรกร	จำนวน	ร้อยละ
มากกว่า 50 ปี	3	0.80
Min. = 2 Max. = 60 \bar{X} = 16.39 S.D. = 12.247		
การเป็นสมาชิกสถาบันการเกษตร		
(ตอบมากกว่า 1 ข้อ)		
กลุ่มเกษตรกร	76	21.20
กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร	8	2.20
สมาชิกสหกรณ์การเกษตร	99	27.70
กลุ่มลูกค้า ธ.ก.ส.	103	28.80
กลุ่มวิสาหกิจชุมชน	56	15.60
กลุ่มผู้ผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP)	358	100
การได้รับความรู้ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีเกี่ยวกับการ		
การผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทาง		
การเกษตรที่ดี (GAP) ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
สื่อบุคคล		
เพื่อนบ้าน	181	50.60
เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร	212	59.20
เจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร	71	19.80
เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรของบริษัทเอกชน	83	23.20
สื่อมวลชน		
วิทยุกระจายเสียง	15	4.20
วิทยุโทรทัศน์	173	48.30
หนังสือพิมพ์	6	1.70
สื่อสิ่งพิมพ์		
โปสเตอร์	43	12.00
เอกสารเผยแพร่ทางวิชาการเกษตร	172	48.00
วารสารเกษตร	40	11.20
สื่อออนไลน์	197	55.00

จากตารางที่ 4 ข้อมูลสภาพทางสังคมของเกษตรกรที่ผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร สามารถสรุปได้ ดังนี้

เพศ พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 55.90 รองลงมาเป็นเพศหญิง จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 44.10

อายุ พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 51 - 60 ปี จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 34.60 รองลงมา อายุ 61 - 70 ปี จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 25.10 อายุระหว่าง 41 - 50 ปี 84 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 อายุระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.70 อายุระหว่าง 20 - 30 ปี และอายุระหว่าง 71 - 80 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.50 เท่ากัน

สถานภาพ พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 78.50 รองลงมา มีสถานภาพโสด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 13.70 และหม้าย หย่าร้าง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.80

ระดับการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 47.20 รองลงมา มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 26.30 การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 11.70 เท่ากัน การศึกษาระดับอนุปริญญา จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 และการศึกษาระดับน้อยกว่าประถมศึกษาและการศึกษาระดับสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.60 เท่ากัน ตามลำดับ

จำนวนสมาชิกในครัวเรือน พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือน 4 - 6 คน จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 53.40 รองลงมา มีสมาชิกในครัวเรือน 1 - 3 คน จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 41.60 และมีสมาชิกในครัวเรือน 7 - 9 คน จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.00 ตามลำดับ

ประสบการณ์เกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมา มีประสบการณ์เกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ระหว่าง 10 - 20 ปี จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 21.20 มีประสบการณ์เกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ระหว่าง 21 - 30 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 11.20 มีประสบการณ์เกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง อยู่ระหว่าง 31 - 40 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.80 มีประสบการณ์เกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ระหว่าง 41 - 50 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.90 และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง มากกว่า 50 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.80 ประสบการณ์เกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองเฉลี่ย 16.39 ปี และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.247

การเป็นสมาชิกสถาบันการเกษตรกลุ่มต่าง ๆ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) พบว่า เกษตรกรเป็นสมาชิกกลุ่มผู้ผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) จำนวน 358 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00 รองลงมา เป็นสมาชิกกลุ่มลูกค้า ธ.ก.ส. จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 28.80 เป็นสมาชิกสมาชิกสหกรณ์การเกษตร จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 27.70 เป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 21.20 เป็นสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 15.60 และเป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.20 ตามลำดับ

การได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีเกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) จากแหล่งต่าง ๆ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) ได้แก่

สื่อบุคคล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีเกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) จากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 59.20 รองลงมาจากเพื่อนบ้าน จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 50.60 จากเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรของบริษัทเอกชน จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 23.20 และจากเจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 19.80

สื่อมวลชน พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีเกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) จากวิทยุโทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 48.30 รองลงมาจากวิทยุกระจายเสียง คิดเป็นร้อยละ 4.20 และจากหนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 1.70 ตามลำดับ

สื่อสิ่งพิมพ์ พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีเกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) จากสื่อออนไลน์ คิดเป็นร้อยละ 55.00 รองลงมาจากเอกสารเผยแพร่ทางวิชาการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 48.00 จากโปสเตอร์ คิดเป็นร้อยละ 12.00 และจากวารสารเกษตร คิดเป็นร้อยละ 11.20 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกรที่ผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร

การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกรที่ผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี จำนวน 358 คน จำแนกตามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ พื้นที่ในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง จำนวนการปลูกทุเรียนพันธุ์หมอนทองในพื้นที่ต่อ 1 ไร่ จำนวนแรงงานที่ใช้ในการผลิตทุเรียน แหล่งเงินทุนที่ใช้ในการการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ต้นทุนในการผลิตทุเรียน การลงทุน

ในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง จำนวนไร่ จำนวนเงิน รายจ่ายในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง การขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง (กิโลกรัม) จำนวนเงิน (บาท) ต่อจำนวนพื้นที่ (ไร่) เกษตรกร มีความต้องการหรือคาดหวังในปริมาณการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองในปีต่อไป ความต้องการ หรือคาดหวังเกี่ยวกับราคาที่จะขายผลผลิตทุเรียนได้เฉลี่ยกิโลกรัม (บาท) เกษตรกรมีภาระมีหนี้สิน/ ไม่มีหนี้สินโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา นำมาแจกแจงความถี่ของแต่ละข้อและหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด และค่าสูงสุด ดังแสดงในตารางที่ 5 ดังนี้

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของเกษตรกรที่ผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร จำแนกตามสภาพทางเศรษฐกิจ

(n = 358)

สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกร	จำนวน	ร้อยละ
1.เกษตรกรมีพื้นที่ในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองทั้งหมด จำนวน (ไร่)		
น้อยกว่า 10 ไร่	179	50.00
10 - 20 ไร่	112	31.30
21 - 30 ไร่	45	12.60
31 - 40 ไร่	11	3.10
มากกว่า 40 ไร่	11	3.10
Min. = 1 Max. = 90 \bar{X} = 14.49 S.D. = 12.204		

ตารางที่ 5 (ต่อ)

สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกร	จำนวน	ร้อยละ
(n = 358)		
พื้นที่ให้ผลผลิตแล้ว		
น้อยกว่า 10 ไร่	204	57.00
10 - 20 ไร่	104	29.10
21 - 30 ไร่	37	10.30
31 - 40 ไร่	6	1.70
มากกว่า 40 ไร่	7	2.00
Min. = 1 Max. = 15 \bar{X} = 3.67 S.D. = 2.093		
พื้นที่ที่ยังไม่ให้ผลผลิต (90 คน)		
น้อยกว่า 10 ไร่	82	91.11
10 - 20 ไร่	4	4.45
21 - 30 ไร่	2	2.22
31 - 40 ไร่	1	1.11
มากกว่า 40 ไร่	1	1.11
Min. = 1 Max. = 90 \bar{X} = 12.77 S.D. = 10.888		
2. เกษตรกรปลูกทุเรียนพันธุ์หมอนทองในพื้นที่ต่อ 1 ไร่		
10 - 20 ต้น	137	38.27
21 - 30 ต้น	221	61.73
3. จำนวนแรงงานที่ใช้ในการผลิตทุเรียน		
1 - 5 คน	302	84.40
6 - 10 คน	52	14.50
11 - 15 คน	4	1.10
Min. = 1 Max. = 15 \bar{X} = 3.67 S.D. = 2.093		
แรงงานในครอบครัว		
1 - 3 คน	316	88.27
4 - 6 คน	39	10.89
7 คนขึ้นไป	3	0.84
Min. = 1 Max. = 8 \bar{X} = 2.13 S.D. = 1.100		
แรงงานจ้าง		
1 - 3 คน	210	58.66
4 - 6 คน	93	25.98
7 คนขึ้นไป	11	15.36
Min. = 1 Max. = 10 \bar{X} = 1.80 S.D. = 1.905		

ตารางที่ 5 (ต่อ)

(n = 358)

สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกร	จำนวน	ร้อยละ
4. แหล่งเงินทุนที่เกษตรกรใช้ในการการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ตนเอง	305	85.20
ญาติพี่น้อง	50	14.00
นายทุน	7	2.00
กลุ่มเกษตรกร	32	8.90
สหกรณ์การเกษตร	61	17.00
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	119	33.20
ธนาคารพาณิชย์	3	0.80
สหกรณ์เครดิตยูเนียน	10	2.80
5. ต้นทุนในการผลิตทุเรียนของเกษตรกร คิดเป็นจำนวนเงินบาทต่อผลผลิตทุเรียน 1 กิโลกรัม (ข้อมูลสถิติของสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 9 ปี 2564 ต้นทุนรวมของภาคตะวันออก เฉลี่ย 12.24 บาทต่อกิโลกรัม)		
ต่ำกว่า 20 บาทต่อกิโลกรัม	121	33.80
20 - 30 บาทต่อกิโลกรัม	133	37.15
มากกว่า 30 บาทต่อกิโลกรัม	104	29.05
6. ในปีฤดูกาลผลิตปี 2565 เกษตรกรลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เฉพาะต้นที่ให้ผลผลิตแล้ว		
จำนวนพื้นที่ (ไร่)		
น้อยกว่า 10 ไร่	196	54.70
10 - 20 ไร่	111	31.00
21 - 30 ไร่	40	11.20
31 - 40 ไร่	6	1.70
มากกว่า 40 ไร่	5	1.40
Min. = 1 Max. = 70 \bar{X} = 13 S.D. = 10.243		
จำนวนเงินทั้งสิ้น (บาท)		
น้อยกว่า 100,000 บาท	136	37.99
100,000 - 200,000 บาท	83	23.18
200,001 - 300,000 บาท	78	21.79
7. เกษตรกรมีรายจ่ายในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ค่าปุ๋ย	357	99.70

ค่าสารเคมีป้องกันกำจัดแมลงและไร	338	94.40
ตารางที่ 5 (ต่อ)		
(n = 358)		
สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกร	จำนวน	ร้อยละ
ค่าสารเคมีกำจัดศัตรูพืช	346	96.60
ค่าฮอร์โมนพืช	323	90.20
ค่าจ้างแรงงาน	272	76.00
ค่าไฟฟ้า/น้ำมันเชื้อเพลิง	329	91.90
ค่ากำจัดวัชพืช	292	81.60
8. เกษตรกรขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ได้ทั้งหมด (กิโลกรัม)		
น้อยกว่า 10,000 กิโลกรัม	178	49.70
10,000 - 20,000 กิโลกรัม	84	23.50
20,001 - 30,000 กิโลกรัม	48	13.40
30,001 - 40,000 กิโลกรัม	24	6.70
มากกว่า 40,000 กิโลกรัม	24	6.70
Min. = 8 Max. = 400,000 \bar{X} = 18,369		
S.D. = 27,240.67		
จำนวนเงิน (บาท)		
น้อยกว่า 500,000 บาท	97	27.10
500,000 - 1,000,000 บาท	86	24.00
1,000,001 - 1,500,000 บาท	45	12.60
1,500,001 - 2,000,000 บาท	49	13.70
มากกว่า 2,000,000 บาท	81	22.60
Min. = 20,000 Max. = 13,000,000		
\bar{X} = 1,677,205 S.D. = 1,716,295.18		
พื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว (ไร่)		
น้อยกว่า 10 ไร่	201	56.10
10 - 20 ไร่	109	30.40
21 - 30 ไร่	39	10.90
31 - 40 ไร่	3	0.80
มากกว่า 40 ไร่	6	1.70
Min. = 1 Max. = 200 \bar{X} = 13 S.D. = 14.08		
9. การจำหน่ายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
จำหน่ายโรงคัดบรรจุส่งขายประเทศจีน	212	59.20

ตารางที่ 5 (ต่อ)

(n = 358)

สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกร	จำนวน	ร้อยละ
จำหน่ายพ่อค้าคนกลาง	277	77.40
ขายออนไลน์	32	8.90
10. เกษตรกรมีความต้องการหรือคาดหวังในปริมาณการผลิต ทุเรียนพันธุ์หมอนทองในปีต่อไป ต้องการจะเพิ่มผลผลิต ทุเรียนพันธุ์หมอนทองให้ได้ (ต้นต่อไร่)		
น้อยกว่า 1 ต้นต่อไร่	54	15.10
1 - 2 ต้นต่อไร่	186	52.00
2.1 - 3 ต้นต่อไร่	90	25.10
3.1 - 4 ต้นต่อไร่	22	6.10
มากกว่า 4 ต้นต่อไร่	6	1.70
Min. = 1 Max. = 5 \bar{X} = 2.27 S.D. = 0.852		
11. เกษตรกรผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิต ทางการเกษตรที่ดี (GAP) แล้ว เกษตรกรมีความต้องการหรือ คาดหวังเกี่ยวกับราคาที่จะขายผลผลิตทุเรียนได้ กิโลกรัมละ (บาท)		
น้อยกว่า 100 บาท	119	33.20
100 - 200 บาท	188	52.50
201 - 300 บาท	49	13.70
มากกว่า 300 บาท	2	0.60
12. ในฤดูกาลผลิตทุเรียนที่ผ่านมา (พ.ศ.2565) เกษตรกร มีภาระมีหนี้สิน/ไม่มีหนี้สิน		
12.1 ไม่มีหนี้สิน	180	50.28
12.2 มีหนี้สิน (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)	178	49.72
12.2.1 มีหนี้สินจากการทำสวนทุเรียน (บาท)	(150)	84.27
น้อยกว่า 500,000 บาท	85	56.67
500,000 - 1,000,000 บาท	46	30.67
มากกว่า 1,000,000 บาท	19	12.66
12.2.2 มีหนี้สินอย่างอื่น ๆ เช่น ซื้อร์ถยนต์	(59)	33.15
ซื้อร์ที่ดิน (จำนวน)		
น้อยกว่า 500,000 บาท	37	62.71
500,000 - 1,000,000 บาท	12	20.34
มากกว่า 1,000,000 บาท	10	16.95

หมายเหตุ : ข้อ 12.2.1 (150) คือ มีหนี้สินจากการทำสวนทุเรียน 150 คน และ ข้อ 12.2.2 (59) คือ

มีหนี้สินอย่างอื่น ๆ 59 คน

จากตารางที่ 5 ข้อมูลพื้นฐานทางเศรษฐกิจของเกษตรกรที่ผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) สรุปได้ดังนี้

1. เกษตรกรมีพื้นที่ในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองทั้งหมด จำนวน (ไร่) พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่ปลูกน้อยกว่า 10 ไร่ จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 รองลงมา มีพื้นที่ปลูก 10 - 20 ไร่ จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 31.30 และมีพื้นที่ปลูก 21 - 30 ไร่ จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 12.60 เกษตรกรมีพื้นที่ในการปลูกทุเรียนพันธุ์หมอนทองสูงสุด 90 ไร่ มีพื้นที่ในการปลูกทุเรียนพันธุ์หมอนทองเฉลี่ย 14.49 ไร่ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.204 (นั่นคือ ปริมาณพื้นที่การผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองมีความแตกต่างระหว่างพื้นที่ปลูกเฉลี่ย 14.49 ไร่ อยู่ 12.204 ไร่)

เกษตรกรมีพื้นที่ให้ผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองแล้ว จำนวน (ไร่) พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่ให้ผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองแล้วน้อยกว่า 10 ไร่ จำนวน 204 คน คิดเป็นร้อยละ 57.00 รองลงมา มีพื้นที่ให้ผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองแล้ว 10 - 20 ไร่ จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 29.10 และมีพื้นที่ให้ผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองแล้ว 21 - 30 ไร่ จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 10.30 เกษตรกรมีพื้นที่ให้ผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองแล้ว สูงสุด 15 ไร่ มีพื้นที่ให้ผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองแล้วเฉลี่ย 3.67 ไร่ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.093

เกษตรกรมีพื้นที่ที่ยังไม่ให้ผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองทั้งหมด จำนวน (ไร่) พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่ที่ยังไม่ให้ผลผลิตน้อยกว่า 10 ไร่ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 91.11 รองลงมา มีพื้นที่ที่ยังไม่ให้ผลผลิต 10 - 20 ไร่ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 4.45 และพื้นที่ที่ยังไม่ให้ผลผลิต 20 - 30 ไร่ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.22 เกษตรกรมีพื้นที่ที่ยังไม่ได้ผลผลิตทุเรียนหมอนทอง สูงสุด 90 ไร่ มีพื้นที่ที่ยังไม่ได้ผลผลิตทุเรียนหมอนทอง เฉลี่ย 12.77 ไร่ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.888

2. เกษตรกรปลูกทุเรียนพันธุ์หมอนทองในพื้นที่ต่อ 1 ไร่ พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ปลูกทุเรียนพันธุ์หมอนทอง 21- 30 ต้นต่อไร่ จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 61.73 รองลงมาปลูกทุเรียนพันธุ์หมอนทอง 11 - 20 ต้นต่อไร่ จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 38.27

3. จำนวนแรงงานในครอบครัวที่ใช้ในการผลิตทุเรียน พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีจำนวนแรงงานในครอบครัว 1 - 3 คน จำนวน 316 คน คิดเป็นร้อยละ 88.27 รองลงมา มีแรงงานในครอบครัว 4 - 6 คน จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.89 และมีแรงงาน 7 คนขึ้นไป จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.84 จำนวนแรงงานในครอบครัวที่ใช้ในการผลิตทุเรียน สูงสุด 8 คน จำนวนแรงงานในครอบครัวที่ใช้ในการผลิตทุเรียนเฉลี่ย 2.13 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.100

จำนวนแรงงานจ้างที่ใช้ในการผลิตทุเรียน พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีจำนวนแรงงานจ้าง 1 - 3 คน จำนวน 210 คน คิดเป็นร้อยละ 58.66 รองลงมา มีจำนวนแรงงานจ้าง 4 - 6 คน จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 25.98 และมีจำนวนแรงงานจ้าง 7 คนขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 15.36 จำนวนแรงงานจ้างที่ใช้ในการผลิตทุเรียนสูงสุด 10 คน จำนวนแรงงานจ้างที่ใช้ในการผลิตทุเรียนเฉลี่ย 1.80 คน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.905

4. แหล่งเงินทุนที่เกษตรกรใช้ในการการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง มาจากทุนตัวเอง จำนวน 305 คน คิดเป็น

ร้อยละ 85.20 รองลงมาคือธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 33.20 และจากสหกรณ์การเกษตร จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00

5. ต้นทุนในการผลิตทุเรียนของเกษตรกร (ข้อมูลสถิติจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 9 ปี 2564 ต้นทุนรวมของภาคตะวันออก เฉลี่ย 12.24 บาทต่อกิโลกรัม) พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีต้นทุนในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง 20 - 30 บาทต่อกิโลกรัม จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 37.15 รองลงมา มีต้นทุนในการผลิตทุเรียนหมอนทอง ต่ำกว่า 20 บาทต่อกิโลกรัม จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 33.80 และมีต้นทุน ในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง มากกว่า 30 บาทต่อกิโลกรัม จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 29.05

6. ในปีฤดูกาลผลิตปี 2565 เกษตรกรลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เฉพาะต้นที่ให้ผลผลิตแล้ว จำนวนพื้นที่ (ไร่) พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ลงทุนน้อยกว่า 10 ไร่ จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 54.70 รองลงมาลงทุน 10 - 20 ไร่ จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 31.00 และลงทุน 21 - 30 ไร่ จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 11.20 เกษตรกรลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เฉพาะต้นที่ให้ผลผลิตแล้วสูงสุด 70 ไร่ การลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เฉพาะต้นที่ให้ผลผลิตแล้ว เฉลี่ย 13 ไร่

ในปีฤดูกาลผลิตปี 2565 เกษตรกรลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เฉพาะต้นที่ให้ผลผลิตแล้ว เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น (บาท) พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ลงทุนน้อยกว่า 100,000 บาท จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 37.99 รองลงมาเกษตรกรลงทุน 100,000 - 200,000 บาท จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 23.18 และเกษตรกรลงทุน 200,001 - 300,000 บาท จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 21.79

7. รายจ่ายในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกร พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายจ่ายในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองเป็นค่าปุ๋ย จำนวน 357 คน คิดเป็นร้อยละ 99.70 รองลงมาเป็นค่าสารเคมีกำจัดศัตรูพืช จำนวน 346 คน คิดเป็นร้อยละ 96.60 และค่าสารเคมีป้องกันกำจัดแมลงและไร จำนวน 338 คน คิดเป็นร้อยละ 94.40

8. การขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ขายทุเรียนได้ทั้งหมด น้อยกว่า 10,000 กิโลกรัม จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 49.70 รองลงมา ขายทุเรียนได้ 10,000 - 20,000 กิโลกรัม จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 23.50 และขายทุเรียนได้ 20,001 - 30,000 กิโลกรัม จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 13.40 เกษตรกรขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ได้สูงสุด 400,000 กิโลกรัม การขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 โดยเฉลี่ย 18,369 กิโลกรัม

เกษตรกรขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 จำนวนเงิน (บาท) พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองได้น้อยกว่า 500,000 บาท จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 27.10 รองลงมาขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองได้ 500,000 - 1,000,000 บาท จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 24.00 และขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองได้มากกว่า 2,000,000 บาท จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 22.60 เกษตรกรขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 สูงสุด 13,000,000 บาท ขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 เฉลี่ย 1,677,205 บาท (จากการขายผลผลิตเฉลี่ย 18,369 กิโลกรัม)

เกษตรกรขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ในพื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว (ไร่) พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีพื้นที่ให้ผลผลิตแล้วน้อยกว่า 10 ไร่ จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 56.10 รองลงมา มีพื้นที่ให้ผลผลิต 10 - 20 ไร่ จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 30.40 และมีพื้นที่ให้ผลผลิต 21 - 30 ไร่ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 10.90 เกษตรกรขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ของพื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้วสูงสุด 200 ไร่ ขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ของพื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว เฉลี่ย 13 ไร่

9. การจำหน่ายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่จำหน่ายพ่อค้าคนกลาง จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 77.40 รองลงมาคือ จำหน่ายโรงคัดบรรจุส่งขายประเทศจีน จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 59.20 และขายออนไลน์ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.90

10. เกษตรกรมีความต้องการหรือคาดหวังในปริมาณการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปีต่อไป โดยต้องการจะเพิ่มผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองให้ได้ (ต้นต่อไร่) พบว่า เกษตรกรต้องการจะเพิ่มผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองให้ได้ 1 - 2 ต้นต่อไร่ จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 52.00 รองลงมาต้องการจะเพิ่มผลผลิตทุเรียนหมอนทองให้ได้ 2 - 3 ต้นต่อไร่ จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 25.10 และต้องการจะเพิ่มผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองให้ได้ น้อยกว่า 1 ต้นต่อไร่ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 15.10 ค่าต่ำสุด 1 ต้นต่อไร่ ค่าสูงสุด 5 ต้นต่อไร่ ค่าเฉลี่ย 2.27 ต้นต่อไร่

11. เกษตรกรที่ผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) แล้ว เกษตรกรมีความต้องการหรือคาดหวังเกี่ยวกับราคาขายนั้น ได้คาดหวังจะได้ขายผลผลิตทุเรียน เฉลี่ยกิโลกรัมละ (บาท) พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีต้องการหรือความคาดหวังเกี่ยวกับราคาขายต่อกิโลกรัมละ 100 - 200 บาท จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 52.50 รองลงมาเกษตรกรมีความต้องการหรือความคาดหวังเกี่ยวกับราคาต่อกิโลกรัมละน้อยกว่า 100 บาท จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 33.20 และเกษตรกรมีความต้องการหรือความคาดหวังเกี่ยวกับราคาต่อกิโลกรัมละ 201 - 300 บาท จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 13.70

12. ในฤดูกาลผลิตทุเรียนที่ผ่านมา (พ.ศ. 2565) เกษตรกรมีภาระหนี้สินและไม่มีหนี้สิน ในครอบครัว พบว่า เกษตรกรไม่มีหนี้สิน จำนวน 180 คน คิดเป็นร้อยละ 50.28 รองลงมา และมีหนี้สินจากการทำสวนทุเรียน จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 49.72

ในฤดูกาลผลิตทุเรียนที่ผ่านมา (พ.ศ. 2565) เกษตรกรมีภาระหนี้สินจากการทำสวนทุเรียน พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีหนี้สินน้อยกว่า 500,000 บาท จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 56.67 รองลงมา 500,000 - 1,000,000 บาท จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 30.67 และมีหนี้สินมากกว่า 1,000,000 บาท จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 12.66

ในฤดูกาลผลิตทุเรียนที่ผ่านมา เกษตรกรมีภาระหนี้สินอย่างอื่น ๆ เช่น ซื้อรถยนต์ ซื้อที่ดิน พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีภาระหนี้สิน น้อยกว่า 500,000 บาท จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 62.71 รองลงมาคือ มีภาระหนี้สิน 500,000 - 1,000,000 บาท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 20.34 และมีภาระหนี้สินมากกว่า 1,000,000 บาท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 16.95

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร

การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร จำนวน 358 คน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตารางที่ 6 ดังนี้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 6 ข้อมูลสภาพการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร

(n = 358)

เงื่อนไขตามมาตรฐาน	ระดับการปฏิบัติ					\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. สภาพน้ำที่ใช้ในกระบวนการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรเป็นแหล่งน้ำสะอาด และไม่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนต่อผลผลิต	293 (81.80)	48 (13.40)	15 (4.20)	1 (0.30)	1 (0.30)	4.76	0.562	มากที่สุด
2. พื้นที่ปลูกทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกร								
2.1 เป็นพื้นที่ห่างไกลจากโรงงานอุตสาหกรรม	265 (74.00)	68 (19.00)	20 (5.60)	0 (0.00)	5 (1.40)	4.64	0.714	มากที่สุด
2.2 เป็นพื้นที่ที่ไม่มีวัตถุหรือสิ่งที่เป็นอันตรายที่จะทำให้เกิดการตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผลผลิต	229 (64.00)	80 (22.30)	48 (13.40)	1 (0.30)	0 (0.00)	4.50	0.732	มากที่สุด
รวม						4.57	0.632	มากที่สุด
3. การปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้และการเก็บวัตถุอันตรายทางการเกษตร								
3.1 ใช้ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร หรือตามฉลากที่ขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้องกับกรมวิชาการเกษตร	236 (65.90)	71 (19.80)	42 (11.70)	7 (2.00)	2 (0.60)	4.49	0.819	มากที่สุด
3.2 ไม่ใช้วัตถุอันตรายที่ระบุในทะเบียนวัตถุอันตรายที่ทางราชการห้ามใช้	232 (64.80)	70 (19.60)	45 (12.60)	11 (3.10)	0 (0.00)	4.46	0.828	มากที่สุด

ตารางที่ 6 (ต่อ)

เงื่อนไขตามมาตรฐาน	ระดับการปฏิบัติ					\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
3.3 มีการจัดเก็บเป็นหมวดหมู่ในสถานที่เก็บที่มีดัดจริตและใช้ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร	202 (56.40)	106 (29.60)	48 (13.40)	1 (0.30)	1 (0.30)	4.42	0.750	มากที่สุด
รวม						4.45	0.711	มากที่สุด
4. การจัดการคุณภาพในกระบวนการผลิตก่อนการเก็บเกี่ยว และมีแผนควบคุมการผลิตเพื่อให้ได้ผลผลิตได้คุณภาพ								
4.1 การทำให้ปลอดจากศัตรูพืช โดยทำการสำรวจ ป้องกัน และกำจัดศัตรูพืชอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	223 (62.30)	90 (25.10)	31 (8.70)	10 (2.80)	4 (1.10)	4.45	0.851	มากที่สุด
4.2 จัดทำรายการปัจจัยการผลิตทุกอย่าง พื้นที่เก็บ การผสมสารเคมี จะแยกเป็นสัดส่วน ไม่ให้มีการปนเปื้อนน้ำหรือพื้นที่ปลูก	222 (62.00)	89 (24.90)	37 (10.30)	8 (2.20)	2 (0.60)	4.46	0.811	มากที่สุด
รวม						4.45	0.800	มากที่สุด
5. การเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิตทุเรียนเพื่อให้ได้คุณภาพตามความต้องการของตลาดและข้อตกลงของประเทศคู่ค้าโดย								
5.1 เก็บเกี่ยวผลผลิตทุเรียนเมื่อทุเรียนมีอายุเหมาะสม (อายุทุเรียนพันธุ์หมอนทอง 120 วัน หรือ ปริมาณแป้งขั้นต่ำ 32 เปอร์เซ็นต์)	297 (83.00)	45 (12.60)	12 (3.40)	3 (0.80)	1 (0.30)	4.77	0.573	มากที่สุด

ตารางที่ 6 (ต่อ)

เงื่อนไขตามมาตรฐาน	ระดับการปฏิบัติ					\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
5.2 อุปกรณ์และภาชนะบรรจุที่ใช้สะอาดและไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อคุณภาพของผลิตผล	240 (67.00)	73 (20.40)	34 (9.50)	8 (2.20)	3 (0.80)	4.51	0.822	มากที่สุด
5.3 เก็บเกี่ยวผลผลิตทุเรียนไม่ให้ปนเปื้อนเศษหญ้าหรือวัตถุอื่น ๆ ผลิตผลที่เก็บเกี่ยวแล้ว ต้องไม่มีศัตรูพืชติดอยู่หากพบต้องคัดแยกไว้ต่างหาก	233 (65.10)	67 (18.70)	34 (9.50)	21 (5.90)	3 (0.80)	4.41	0.942	มากที่สุด
รวม						4.56	0.679	มากที่สุด
6. การพักผลิตผล การขนย้ายในแปลงปลูกและการเก็บรักษาผลผลิตที่มีการจัดการด้านสุขลักษณะ								
6.1 สถานที่เก็บรักษาสะอาด อากาศถ่ายเทได้ดี	233 (65.10)	62 (17.30)	38 (10.60)	23 (6.40)	2 (0.60)	4.40	0.952	มากที่สุด
6.2 มีการป้องกันการปนเปื้อนของวัตถุแปลกปลอม วัตถุอันตราย และสัตว์พาหะนำโรค	233 (65.10)	63 (17.60)	34 (9.50)	23 (6.40)	5 (1.40)	4.39	0.991	มากที่สุด
6.3 ยานพาหนะที่ใช้ขนย้ายสะอาด ปราศจากการปนเปื้อนสิ่งอันตรายที่มีผลต่อความปลอดภัยในการบริโภค	237 (66.20)	71 (19.80)	34 (9.50)	15 (4.20)	1 (0.30)	4.47	0.852	มากที่สุด
รวม						4.42	0.886	มากที่สุด

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 6 (ต่อ)

เงื่อนไขตามมาตรฐาน	ระดับการปฏิบัติ					\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
(n = 358)								
7. เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสุขลักษณะส่วนบุคคล เพื่อสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกสุขลักษณะโดย								
7.1 สวมเสื้อผ้าที่สะอาดและเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน	236 (65.90)	70 (19.60)	39 (10.90)	11 (3.10)	2 (0.60)	4.47	0.849	มากที่สุด
7.2 แต่งกายถูกลักษณะเพื่อป้องกันการปนเปื้อนของเชื้อโรคที่มาจากน้ำลาย เหงื่อ ที่อาจสัมผัสกับผลผลิต	225 (62.80)	69 (19.30)	46 (12.80)	15 (4.20)	3 (0.80)	4.39	0.922	มากที่สุด
7.3 ล้างมือให้สะอาดทุกครั้งก่อนเริ่มปฏิบัติงานและหลังการปนเปื้อนสิ่งสกปรกต่าง ๆ	189 (52.80)	81 (22.60)	69 (19.30)	14 (3.90)	5 (1.40)	4.22	0.979	มากที่สุด
รวม						4.36	0.848	มากที่สุด
8. เกษตรดำเนินการบันทึกข้อมูลการปฏิบัติงาน การใช้สารเคมี ปริมาณผลผลิต เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการตามสอบโดย								
8.1 บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการผลิต	145 (40.50)	65 (18.20)	90 (25.10)	51 (14.20)	7 (2.00)	3.81	1.170	มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

เงื่อนไขตามมาตรฐาน	ระดับการปฏิบัติ					\bar{x}	S.D.	ระดับการปฏิบัติ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
8.2 บันทึกการใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร	98 (27.40)	84 (23.50)	105 (29.30)	59 (16.50)	12 (3.40)	3.55	1.153	มาก
8.3 บันทึกการปฏิบัติในทุกขั้นตอน	98 (27.40)	67 (18.70)	122 (34.10)	58 (16.20)	13 (3.60)	3.50	1.159	มาก
8.4 บันทึกข้อมูลการสำรวจและการป้องกันการกำจัดศัตรูพืช	88 (24.60)	95 (26.50)	105 (29.30)	61 (17.00)	9 (2.50)	3.54	1.111	มาก
8.5 บันทึกข้อมูลผู้รับซื้อผลิตผลหรือแหล่งที่นำผลิตผลในแต่ละรุ่นไปจำหน่าย	112 (31.30)	95 (26.50)	84 (23.50)	56 (15.60)	11 (3.10)	3.67	1.160	มาก
รวม						3.62	1.096	มาก
ภาพรวม						4.40	0.638	มากที่สุด

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บมีหน่วยวัดเป็นร้อยละ

จากตารางที่ 6 พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมของการปฏิบัติสำหรับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร มีข้อปฏิบัติ 8 ข้อ ได้แก่ สภาพน้ำที่ใช้ ในกระบวนการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง พื้นที่ปลูกทุเรียนพันธุ์หมอนทอง การปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้และการเก็บวัตถุดิบอันตรายทางการเกษตร การจัดการคุณภาพในกระบวนการผลิต ก่อนการเก็บเกี่ยว มีแผนควบคุมการผลิตเพื่อให้ได้ผลผลิตมีคุณภาพ การเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติ หลังการเก็บเกี่ยว การพักผลผลิต การขนย้ายในแปลงปลูกและการเก็บรักษาผลผลิต ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับสุขลักษณะส่วนบุคคล เพื่อสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกสุขลักษณะ การบันทึกข้อมูล การปฏิบัติงาน การใช้สารเคมี ปริมาณผลผลิต เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการตามสอบ โดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{x} = 4.40$ S.D. = 0.638) เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อเรียงจากข้อที่ 1 ถึงข้อที่ 8 พบว่า

ข้อที่ 1 สภาพน้ำที่ใช้ในกระบวนการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกร เป็นแหล่งน้ำสะอาด และไม่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนต่อผลผลิต พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.76$ S.D. = 0.562)

ข้อที่ 2 พื้นที่ปลูกทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกร

1. เป็นพื้นที่ห่างไกลจากโรงงานอุตสาหกรรม พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.64$ S.D. = 0.714)

2. เป็นพื้นที่ที่ไม่มีวัตถุหรือสิ่งที่เป็นอันตรายที่จะทำให้เกิดการตกค้างที่เป็นอันตราย ต่อผลผลิต พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.50$ S.D. = 0.732)

โดยภาพรวม พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.57$ S.D. = 0.632)

ข้อที่ 3 การปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้และการเก็บวัตถุดิบอันตรายทางการเกษตร

1. ใช้ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร หรือตามฉลากที่ขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้องกับ กรมวิชาการเกษตร พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.49$ S.D. = 0.819)

2. ไม่ใช้วัตถุดิบอันตรายที่ระบุในทะเบียนวัตถุอันตรายที่ทางราชการห้ามใช้ พบว่า มีระดับ การปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.46$ S.D. = 0.828)

3. มีการจัดเก็บเป็นหมวดหมู่ในสถานที่เก็บที่มีขีดและใช้ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.42$ S.D. = 0.750)

โดยภาพรวม พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.45$ S.D. = 0.711)

ข้อที่ 4 การจัดการคุณภาพในกระบวนการผลิตก่อนการเก็บเกี่ยว โดยมีแผนควบคุมการผลิต

1. การทำให้ปลอดจากศัตรูพืช โดยทำการสำรวจ ป้องกัน และกำจัดศัตรูพืชอย่างถูกต้อง ตามหลักวิชาการ พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.45$ S.D. = 0.851)

2. จัดทำรายการปัจจัยการผลิตทุกอย่าง พื้นที่เก็บ การผสมสารเคมีจะแยกเป็นสัดส่วน ไม่ให้มีการปนเปื้อนน้ำหรือพื้นที่ปลูก พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.46$ S.D. = 0.811)

โดยภาพรวม พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.45$ S.D. = 0.800)

ข้อที่ 5 การเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิตทุเรียน เพื่อให้ผลผลิตได้คุณภาพ ตามตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีโดย

1. เก็บเกี่ยวผลผลิตทุเรียนเมื่อทุเรียนมีอายุเหมาะสม (ปริมาณแป้งขั้นต่ำ 32 เปอร์เซ็นต์ หรืออายุทุเรียนพันธุ์หมอนทอง 120 วัน) พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{x} = 4.77$ S.D. = 0.573)

2. อุปกรณ์และภาชนะบรรจุที่ใช้สะอาดและไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อคุณภาพของผลิตผล พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$ S.D. = 0.822)

3. เก็บเกี่ยวผลผลิตทุเรียนไม่ให้ปนเปื้อนเศษหญ้าหรือวัตถุอื่น ๆ ต้องไม่มีศัตรูพืชติดอยู่ หากตรวจพบต้องคัดแยกไว้ต่างหาก พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.41$ S.D. = 0.942)

โดยภาพรวม พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$ S.D. = 0.679)

ข้อที่ 6 การพักผลิตผล การขนย้ายในแปลงปลูกและการเก็บรักษาผลิตผล มีการจัดการด้านสุขลักษณะ โดย

1. สถานที่เก็บรักษาสะอาด อากาศถ่ายเทได้ดี พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.40$ S.D. = 0.952)

2. มีการป้องกันการปนเปื้อนของวัตถุแปลกปลอม วัตถุอันตราย และสัตว์พาหะนำโรค พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$ S.D. = 0.991)

3. ยานพาหนะที่ใช้ขนย้ายสะอาด ปราศจากการปนเปื้อนสิ่งอันตรายที่มีผลต่อความปลอดภัยในการบริโภค พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.852)

โดยภาพรวม พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.42$ S.D. = 0.886)

ข้อที่ 7 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสุขลักษณะส่วนบุคคล เพื่อสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกสุขลักษณะโดย

1. สวมเสื้อผ้าที่สะอาดและเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.47$ S.D. = 0.849)

2. แต่งกายถูกลักษณะเพื่อป้องกันการปนเปื้อนของเชื้อโรคที่มาจากน้ำลาย เหงื่อที่อาจสัมผัสกับผลิตผล พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.39$ S.D. = 0.922)

3. ล้างมือให้สะอาดทุกครั้งก่อนเริ่มปฏิบัติงานและหลังการปนเปื้อนสิ่งสกปรกต่าง ๆ พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.22$ S.D. = 0.979)

โดยภาพรวม พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.36$ S.D. = 0.848)

ข้อที่ 8 การดำเนินการบันทึกข้อมูลการปฏิบัติงาน การใช้สารเคมี ปริมาณผลิตผล เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการตามสอบโดย

1. บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการผลิต พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 3.81$ S.D. = 1.170)

2. บันทึกการใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 3.55$ S.D. = 1.153)

3. บันทึกการปฏิบัติในทุกขั้นตอน พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 3.50$ S.D. = 1.159)

4. บันทึกข้อมูลการสำรวจและการป้องกันการกำจัดศัตรูพืช พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 3.54$ S.D. = 1.111)

5. บันทึกข้อมูลผู้รับซื้อผลิตผลหรือแหล่งที่นำผลิตผลในแต่ละรุ่นไปจำหน่าย พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 3.67$ S.D. = 1.160)

โดยภาพรวม พบว่า มีระดับการปฏิบัติมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$ S.D. = 1.096)

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร

การวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร จำนวน 358 คน จำแนกตามหมวดคำถาม 7 ด้าน ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับน้ำ ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ปลูก ปัญหาเกี่ยวกับแมลงศัตรูพืช ปัญหาเกี่ยวกับโรคพืช ปัญหาเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศ ปัญหาเกี่ยวกับแรงงานและปัญหาเกี่ยวกับราคาสินค้า ต้นทุนการผลิตทุเรียน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตารางที่ 7 ดังนี้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 7 ข้อมูลปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หอมทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร

(n = 358)

รายละเอียดข้อคิดเห็น/ปัญหา	ระดับปัญหา					\bar{x}	S.D.	ระดับปัญหา
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
1 ปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพน้ำ								
1.1 น้ำที่ใช้ปลูกทุเรียน								
1.1.1 ต้องเป็นน้ำสะอาดปราศจากการปนเปื้อนสารพิษหรือเชื้อโรค	107 (29.90)	83 (23.20)	37 (10.30)	51 (14.20)	80 (22.30)	2.76	1.553	ปานกลาง
1.1.2 ค่าความเป็นกรดต่าง ควรอยู่ระหว่าง 6.0 - 7.5	73 (20.40)	104 (29.10)	69 (19.30)	50 (14.00)	62 (17.30)	2.79	1.378	ปานกลาง
1.2 ปัญหาสำคัญเรื่องปริมาณน้ำ								
1.2.1 น้ำที่ใช้ปลูกทุเรียนไม่เพียงพอ (น้อยกว่า 1,600 - 3,000 มิลลิเมตรต่อปี)	77 (21.50)	88 (24.60)	110 (30.70)	69 (19.30)	14 (3.90)	2.59	1.138	น้อย
1.2.2 ขาดน้ำในฤดูแล้ง	69 (19.30)	86 (24.00)	97 (27.10)	81 (22.60)	25 (7.00)	2.74	1.206	ปานกลาง
1.2.3 น้ำท่วมขังในช่วงฤดูฝน	72 (20.10)	108 (30.20)	110 (30.70)	54 (15.10)	14 (3.90)	2.53	1.091	น้อย
รวม						2.68	0.995	ปานกลาง

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายละเอียดข้อคิดเห็น/ปัญหา	ระดับปัญหา					\bar{x}	S.D.	ระดับปัญหา
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
2 ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ปลูก								
ดินที่ใช้ปลูกทุเรียน								
1) เป็นดินที่อุดมสมบูรณ์ระบายน้ำดี และปราศจากการปนเปื้อนสารพิษหรือเชื้อโรค	85 (23.70)	84 (23.50)	81 (22.60)	50 (14.00)	58 (16.20)	2.75	1.385	ปานกลาง
2) ปัญหาของพื้นที่ปลูกทุเรียนในพื้นที่ต่ำต้องยกโคกสูง อย่างน้อย 50 เซนติเมตร	77 (21.50)	116 (32.40)	105 (29.30)	47 (13.10)	13 (3.60)	2.45	1.078	น้อย
3) พื้นที่ปลูกทุเรียนในพื้นที่ที่เป็นเนินเขา มีการระบายน้ำดี ไม่เคยมีปัญหาน้ำท่วมขังในพื้นที่มาก่อน อาจไม่ต้องยกโคกปลูก	91 (25.40)	99 (27.70)	105 (29.30)	51 (14.20)	12 (3.40)	2.42	1.115	น้อย
รวม						2.54	1.053	น้อย

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายละเอียดข้อคิดเห็น/ปัญหา	ระดับปัญหา					\bar{x}	S.D.	ระดับ ปัญหา		
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด					
	(n = 358)									
3 ปัญหาเกี่ยวกับแมลงศัตรูพืช										
3.1 ปัญหาของแมลงศัตรูพืชที่สำคัญได้แก่										
3.1.1 หนอนเจาะเมล็ด หนอนเจาะผล	60 (16.80)	127 (35.50)	69 (19.30)	35 (9.80)	67 (18.70)	2.78	1.352	ปานกลาง		
3.1.2 เพลี้ยไถ่แจ้ เพลี้ยแป้ง เพลี้ยไฟ	7 (2.00)	106 (29.60)	69 (19.30)	68 (19.00)	108 (30.20)	3.46	1.251	มาก		
3.2 การใช้สารกำจัดศัตรูพืช ไม่มีปัญหาเนื่องจากปฏิบัติตามคำแนะนำ										
ของกรมวิชาการเกษตร	61 (17.00)	60 (16.80)	134 (37.40)	41 (11.50)	62 (17.30)	2.95	1.288	ปานกลาง		
								3.06	1.120	ปานกลาง
4 ปัญหาเกี่ยวกับโรคพืช										
4.1 ปัญหาเกี่ยวกับเชื้อราที่ทำให้เกิดโรคในทุเรียน ได้แก่ โรครากเน่า										
และโคนเน่า โรคใบติด โรคราสีชมพู	3 (0.80)	71 (19.80)	50 (14.00)	104 (29.10)	130 (36.30)	3.80	1.156	มาก		

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายละเอียดข้อคิดเห็น/ปัญหา	ระดับปัญหา					\bar{x}	S.D.	ระดับ ปัญหา
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
4.2 ปัญหาโรครากเน่าและโคนเน่าในทุเรียนเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อการผลิตทุเรียนมากที่สุด	2 (0.60)	72 (20.10)	39 (10.90)	100 (27.90)	145 (40.50)	3.88	1.165	มาก
4.3 การใช้สารเคมีกำจัดโรคพืช ไม่มีปัญหา เนื่องจากใช้ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร	62 (17.30)	64 (17.90)	116 (32.40)	49 (13.70)	67 (18.70)	2.99	1.327	ปานกลาง
รวม						3.55	1.091	มาก
5 ปัญหาเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศ								
5.1 ภาวะโลกร้อนและสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป มีผลกระทบต่อการติดดอกออกผลของทุเรียน	6 (1.70)	80 (22.30)	97 (27.10)	62 (17.30)	113 (31.60)	3.55	1.196	มาก
5.2 ปัญหาเกี่ยวกับฝนแล้ง (หน้าแล้ง) ฝนชุกเกินไป (หน้าฝน) หรือมีพายุลมแรงเป็นปัญหากระทบต่อการปลูกและทำให้ผลทุเรียนร่วงหล่น	7 (2.00)	99 (27.40)	75 (20.90)	100 (27.90)	78 (21.80)	3.40	1.160	ปานกลาง
5.3 ปัญหาเกี่ยวกับสภาพดินฟ้าอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้ทุเรียนไม่ออกดอกติดผลตามฤดูกาล	4 (1.10)	88 (24.60)	84 (23.50)	103 (28.80)	79 (22.10)	3.46	1.119	มาก
รวม						3.47	1.092	มาก

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายละเอียดข้อคิดเห็น/ปัญหา	ระดับปัญหา					\bar{x}	S.D.	ระดับปัญหา
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
(n = 358)								
6 ปัญหาเกี่ยวกับแรงงาน								
6.1 เกษตรกรมีปัญหาในการทำสวนทุเรียนเกี่ยวกับการจ้างแรงงาน (แรงงานไม่เพียงพอ)	54 (15.10)	91 (25.40)	155 (43.30)	50 (14.00)	8 (2.20)	2.63	0.975	ปานกลาง
6.2 เกษตรกรแก้ปัญหาขาดแคลนแรงงาน โดย								
6.2.1 การซื้อเครื่องจักรเข้ามาทำงานในสวนทุเรียน	58 (16.20)	139 (38.80)	124 (34.60)	32 (8.90)	5 (1.40)	2.41	0.911	น้อย
6.2.2 ใช้เทคนิคควบคุมต้นทุเรียนให้สูงไม่เกิน 6 เมตร (ตัดแต่งยอด)	55 (15.40)	132 (36.90)	140 (39.10)	26 (7.30)	5 (1.40)	2.42	0.885	น้อย
รวม						2.49	0.724	น้อย
7 ปัญหาเกี่ยวกับราคาสินค้าต้นทุนการผลิตทุเรียน								
เกษตรกรมีปัญหาเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตแพง เช่น ราคาปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช ฮอร์โมนพืช และอื่น ๆ	5 (1.40)	15 (4.20)	90 (25.10)	75 (20.90)	173 (48.30)	4.11	1.010	มาก
รวม						3.13	0.781	ปานกลาง

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บมีหน่วยวัดเป็นร้อยละ

จากตารางที่ 7 พบว่า ค่าเฉลี่ยโดยรวมของปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการผลิตทุเรียน พันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร ด้านต่าง ๆ ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับคุณภาพน้ำ ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ปลูก ปัญหาเกี่ยวกับแมลงศัตรูพืช ปัญหาเกี่ยวกับโรคพืช ปัญหาเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศ ปัญหาเกี่ยวกับแรงงาน ปัญหาเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตทุเรียนมีราคาแพง โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.13$ S.D. = 0.781) เมื่อแยกพิจารณาในด้านต่าง ๆ แล้ว พบว่า

ปัญหาเกี่ยวกับน้ำ

1. คุณภาพน้ำที่ใช้ปลูกทุเรียน

1.1 ค่าความเป็นกรดต่าง ควรอยู่ระหว่าง 6.0 - 7.5 พบว่า มีระดับปัญหาปานกลาง ($\bar{X} = 2.79$ S.D. = 1.378)

1.2 ต้องเป็นน้ำสะอาดปราศจากการปนเปื้อนสารพิษหรือเชื้อโรค พบว่า มีระดับปัญหาปานกลาง ($\bar{X} = 2.76$ S.D. = 1.553)

2. ปริมาณน้ำที่ใช้ปลูกทุเรียน

2.1 ขาดน้ำในฤดูแล้ง พบว่า มีระดับปัญหาปานกลาง ($\bar{X} = 2.74$ S.D. = 1.206)

2.2 น้ำที่ใช้ปลูกทุเรียนไม่เพียงพอ (น้อยกว่า 1,600-3,000 มิลลิเมตรต่อปี) พบว่า มีระดับปัญหาน้อย ($\bar{X} = 2.59$ S.D. = 1.138)

2.3 น้ำท่วมขังในช่วงฤดูฝน พบว่า มีระดับปัญหาน้อย ($\bar{X} = 2.53$ S.D. = 1.091)

โดยภาพรวม พบว่า มีระดับปัญหาปานกลาง ($\bar{X} = 2.68$ S.D. = 0.995)

ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ปลูก

ดินที่ใช้ปลูกทุเรียน

1. เป็นดินที่อุดมสมบูรณ์ระบายน้ำดี และปราศจากการปนเปื้อนสารพิษหรือเชื้อโรค พบว่า มีระดับปัญหาปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$ S.D. = 1.385)

2. ปัญหาของพื้นที่ปลูกทุเรียนในพื้นที่ต่ำต้องยกโคกสูง อย่างน้อย 50 ซม. พบว่า มีระดับปัญหาน้อย ($\bar{X} = 2.45$ S.D. = 1.078)

3. พื้นที่ปลูกทุเรียนในพื้นที่ที่เป็นเนินเขา มีการระบายน้ำดี ไม่เคยมีปัญหาน้ำท่วมขังในพื้นที่มาก่อน อาจไม่ต้องยกโคกปลูก พบว่า มีระดับปัญหาน้อย ($\bar{X} = 2.42$ S.D. = 1.115)

โดยภาพรวม พบว่า มีระดับปัญหาน้อย ($\bar{X} = 2.54$ S.D. = 1.053)

ปัญหาเกี่ยวกับแมลงศัตรูพืช

1. ปัญหาของแมลงศัตรูพืชที่สำคัญได้แก่

1.1 เพลี้ยไก่แจ้ เพลี้ยแป้ง เพลี้ยไฟ พบว่า มีระดับปัญหาหนัก ($\bar{X} = 3.46$ S.D. = 1.251)

1.2 หนอนเจาะเมล็ด หนอนเจาะผล พบว่า มีระดับปัญหาปานกลาง ($\bar{X} = 2.78$ S.D. = 1.352)

2. การใช้สารกำจัดศัตรูพืช ไม่มีปัญหา เนื่องจากปฏิบัติตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร พบว่า มีระดับปัญหาปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$ S.D. = 1.8)

โดยภาพรวม พบว่า มีระดับปัญหาปานกลาง ($\bar{X} = 3.06$ S.D. = 1.120)

ปัญหาเกี่ยวกับโรคพืช

1. ปัญหาโรครากเน่าและโคนเน่าในทุเรียนเป็นปัญหาที่มีผลกระทบต่อการผลิตทุเรียนมากที่สุด พบว่า มีระดับปัญหามาก ($\bar{X} = 3.88$ S.D. = 1.165)
2. ปัญหาเกี่ยวกับเชื้อราที่ทำให้เกิดโรคในทุเรียน ได้แก่ โรครากเน่าและโคนเน่า โรคใบดิด โรคราสีชมพู พบว่า มีระดับปัญหามาก ($\bar{X} = 3.80$ S.D. = 1.156)
3. การใช้สารเคมีจำกัดโรคพืช ไม่มีปัญหา เนื่องจากใช้ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร พบว่า มีระดับปัญหาปานกลาง ($\bar{X} = 2.99$ S.D. = 1.327)
4. โดยภาพรวม พบว่า มีระดับปัญหามาก ($\bar{X} = 3.55$ S.D. = 1.091)

ปัญหาเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศ

1. ภาวะโลกร้อนและสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลงไป มีผลกระทบต่อการผลิตของทุเรียน พบว่า มีระดับปัญหามาก ($\bar{X} = 3.55$ S.D. = 1.196)
 2. ปัญหาเกี่ยวกับสภาพดินฟ้าอากาศที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้ทุเรียนไม่ออกดอกติดผลตามฤดูกาล พบว่า มีระดับปัญหามาก ($\bar{X} = 3.46$ S.D. = 1.119)
 3. ปัญหาเกี่ยวกับฝนแล้ง (หน้าแล้ง) ฝนชุกเกินไป (หน้าฝน) หรือมีพายุลมแรง เป็นปัญหากระทบต่อการปลูกและทำให้ผลทุเรียนร่วงหล่น พบว่า มีระดับปัญหาปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$ S.D. = 1.160)
- โดยภาพรวม พบว่า มีระดับปัญหามาก ($\bar{X} = 3.47$ S.D. = 1.092)

ปัญหาเกี่ยวกับแรงงาน

1. เกษตรกรมีปัญหาในการทำสวนทุเรียนเกี่ยวกับการจ้างแรงงาน (แรงงานไม่เพียงพอ) พบว่า มีระดับปัญหาปานกลาง ($\bar{X} = 2.63$ S.D. = 0.975)
2. เกษตรกรแก้ปัญหาขาดแคลนแรงงาน โดย
 - 2.1 ใช้เทคนิคควบคุมต้นทุเรียน ให้สูงไม่เกิน 6 เมตร(ตัดแต่งยอด) พบว่า มีระดับปัญหาน้อย ($\bar{X} = 2.42$ S.D. = 0.885)
 - 2.2 การซื้อเครื่องจักรเข้ามาทำงานในสวนทุเรียน พบว่า มีระดับปัญหาน้อย ($\bar{X} = 2.41$ S.D. = 0.911)

โดยภาพรวม พบว่า มีระดับปัญหาน้อย ($\bar{X} = 2.49$ S.D. = 0.724)

ปัญหาเกี่ยวกับราคาค่าต้นทุนการผลิตทุเรียน

เกษตรกรมีปัญหาเกี่ยวกับราคาสินค้าต้นทุนการผลิตแพง เช่น ราคาปุ๋ย ยาปราบศัตรูพืช ฮอร์โมนพืช และอื่น ๆ พบว่า มีระดับปัญหามาก ($\bar{X} = 4.11$ S.D. = 1.010)

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียน
 พันธุ์หมอนทองภายใต้มาตรฐาน GAP ของเกษตรกร
 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความสำเร็จในการผลิตทุเรียน พันธุ์หมอนทองภายใต้มาตรฐาน GAP ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป เป็นสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ได้ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 8 ดังนี้

ตารางที่ 8 วิเคราะห์ปัจจัยสภาพทางสังคมของเกษตรกรที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่)

สภาพทางสังคมของเกษตรกร	B	SE _B	β (Beta)	t	Sig
เพศ	-0.377	0.156	-0.123	-2.419	0.016*
อายุ	-0.104	0.084	-0.077	-1.241	0.215
สถานภาพ	0.346	0.177	0.104	1.951	0.052
ระดับการศึกษา	-0.109	0.066	-0.101	-1.664	0.097
จำนวนสมาชิกในครอบครัว	0.211	0.055	0.198	3.859	0.000**
ประสบการณ์เกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง	0.020	0.007	0.164	2.725	0.007**
เกษตรกรเป็นสมาชิกสถาบันการเกษตรกลุ่มต่าง ๆ คือ (ตอบมากกว่า 1 ข้อ)					
กลุ่มเกษตรกร	-0.049	0.115	-0.026	-0.425	0.671
กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร	-0.486	0.182	-0.141	-2.677	0.008**
สมาชิกสหกรณ์การเกษตร	-0.010	0.048	-0.012	-0.216	0.829
กลุ่มลูกค้า ธ.ก.ส.	0.027	0.037	0.040	0.725	0.469
กลุ่มวิสาหกิจชุมชน	0.137	0.046	0.195	2.975	0.003**
กลุ่มผู้ผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP)	0.017	0.149	0.006	0.117	0.907
เกษตรกรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยี เกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้ การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) จากแหล่งต่าง ๆ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)					
สื่อบุคคล					
เพื่อนบ้าน	-0.019	0.0209	-0.006	-0.089	0.929
เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร	0.145	0.098	0.094	1.489	0.137
เจ้าหน้าที่กรมวิชาการเกษตร	-0.016	0.074	-0.013	-0.223	0.824
เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรของ บริษัทเอกชน	0.105	0.062	0.116	1.694	0.091
สื่อมวลชน					
วิทยุกระจายเสียง	0.223	0.419	0.029	0.532	0.595
วิทยุโทรทัศน์	-0.017	0.120	-0.011	-0.139	0.889
หนังสือพิมพ์	0.316	0.216	0.080	1.465	0.144

ตารางที่ 8 (ต่อ)

สภาพทางสังคมของเกษตรกร	B	SE _B	β (Beta)	t	Sig
สื่อสิ่งพิมพ์					
โปสเตอร์	0.188	0.320	0.040	0.587	0.558
เอกสารเผยแพร่ทางวิชาการเกษตร	-0.053	0.123	-0.034	-0.428	0.669
วารสารเกษตร	0.032	0.110	0.020	.0291	0.771
สื่อออนไลน์	0.190	0.175	0.062	1.084	0.279
ค่าคงที่ 1.679; SE _{est} = \pm 1.415 ; R = 0.450 ^a ; R ² = 0.203 F = 3.379; Sig = 0.000					

หมายเหตุ : B คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ SE_B คือ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานจากการประมาณค่าที่เกิดจากการถดถอยพหุคูณ β คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน t คือ ค่าทดสอบของนัยสำคัญของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม (ค่าสถิติ t-test) และ Sig คือ ความน่าจะเป็นสำหรับบอกค่านัยสำคัญทางสถิติ (Significance)

*นัยสำคัญที่ระดับ 0.05

**นัยสำคัญยิ่งที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 8 พบว่า ปัจจัยสภาพทางสังคมของเกษตรกร มีตัวแปรอิสระ 4 ตัวแปร ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ประสบการณ์เกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เกษตรกรเป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร เกษตรกรเป็นสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้มาตรฐาน GAP ของเกษตรกร อย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับ 0.01 และมีตัวแปรอิสระ 1 ตัวแปร ได้แก่ เพศ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้มาตรฐาน GAP ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) มากที่สุด ได้แก่ จำนวนสมาชิกในครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 0.198 รองลงมาคือ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 0.195 ประสบการณ์เกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง มีค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 0.164 กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร มีค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานเท่ากับ -0.141 และเพศ มีค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานเท่ากับ -0.123 ซึ่งความสามารถของตัวแปรอิสระนี้ อธิบายความผันแปรของความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้มาตรฐาน GAP ของเกษตรกรจะเพิ่มขึ้นได้ร้อยละ 20.30 (R² = 0.203)

ตารางที่ 9 ผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ จำนวนสมาชิกในครอบครัวกับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้มาตรฐาน GAP ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนหมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) โดยทำการวิเคราะห์ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

จำนวนสมาชิกในครอบครัว		1-3 คน	4-6 คน	7-9 คน
	\bar{X}	2.59	2.83	4.33
1 - 3 คน	2.59	-	0.138	0.000*
4 - 6 คน	2.83		-	0.000*
7 - 9 คน	4.33			-

หมายเหตุ : *นัยสำคัญที่ระดับ 0.05 คือ ผลของการทดสอบสมมติฐานมีโอกาสเกิดขึ้นได้โดยบังเอิญอยู่เท่าไร (วัดเป็น %) ซึ่งในทางสถิติความบังเอิญนั้นควรจะน้อยกว่า 0.05 (5%)

จากตารางที่ 9 แสดงว่า ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD จำนวนสมาชิกในครอบครัวกับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้มาตรฐาน GAP ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) เกษตรที่มีสมาชิกในครอบครัว 1 - 3 คนกับเกษตรกรที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 7 - 9 คน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และเกษตรกรที่มีสมาชิกในครอบครัว 4 - 6 คนกับเกษตรกรที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 7 - 9 คน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 10 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองกับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้มาตรฐาน GAP ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) โดยทำการวิเคราะห์ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ประสิทธิภาพเกี่ยวกับ การผลิตทุเรียนพันธุ์ หมอนทอง		น้อยกว่า 10 ปี	10-20 ปี	21-30 ปี	31-40 ปี	41-50 ปี	มากกว่า 50 ปี
	\bar{X}	2.78	2.68	2.95	2.79	3.19	5.00
น้อยกว่า 10 ปี	2.78	-	0.619	0.538	0.997	0.308	0.013*
10 - 20 ปี	2.68		-	0.375	0.756	0.228	0.010*
21 - 30 ปี	2.95			-	0.665	0.597	0.025*
31 - 40 ปี	2.79				-	0.399	0.017*
41 - 50 ปี	3.19					-	0.059
มากกว่า 50 ปี	5.00						-

หมายเหตุ : *นัยสำคัญที่ระดับ 0.05 คือ ผลของการทดสอบสมมติฐานมีโอกาสเกิดขึ้นได้โดยบังเอิญอยู่เท่าไร (วัดเป็น %) ซึ่งในทางสถิติความบังเอิญนั้นควรจะน้อยกว่า 0.05 (5%)

จากตาราง 10 แสดงว่า ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองกับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองน้อยกว่า 10 ปี กับประสิทธิภาพเกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองมากกว่า 50 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง 10 - 20 ปี กับประสิทธิภาพเกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองมากกว่า 50 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง 21 - 30 ปี กับประสิทธิภาพเกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองมากกว่า 50 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ประสิทธิภาพเกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง 31 - 40 ปี กับประสิทธิภาพเกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง มากกว่า 50 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 11 วิเคราะห์ปัจจัยสภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้มาตรฐาน GAP ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่)

สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกร	B	SE _B	β (Beta)	t	Sig
1. เกษตรกรมีพื้นที่ในการปลูกทุเรียนพันธุ์หมอนทองทั้งหมด จำนวน (ไร่)	0.030	0.095	0.240	0.316	0.752
พื้นที่ให้ผลผลิตแล้ว	- 0.034	0.095	- 0.245	- 0.362	0.717
พื้นที่ที่ยังไม่ให้ผลผลิต	- 0.036	0.096	- 0.111	- 0.380	0.704
2. เกษตรกรปลูกทุเรียนพันธุ์หมอนทองในพื้นที่ต่อ 1 ไร่	0.002	0.005	0.011	0.361	0.718
3. จำนวนแรงงานที่ใช้ในการผลิตทุเรียน	0.043	0.062	0.059	0.687	0.492
แรงงานในครอบครัว	0.005	0.069	0.004	0.076	0.940
แรงงานจ้าง	- 0.020	0.064	- 0.025	- 0.308	0.758
4. แหล่งเงินทุนที่เกษตรกรใช้ในการการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)					
ทุนตนเอง	- 0.129	0.155	- 0.030	- 0.832	0.406
ญาติพี่น้อง	- 0.017	0.089	- 0.008	- 0.196	0.845
นายทุน	0.034	0.123	0.009	0.279	0.781
กลุ่มเกษตรกร	- 0.019	0.043	- 0.014	- 0.441	0.660
สหกรณ์การเกษตร	0.021	0.029	0.026	0.708	0.480

ตารางที่ 11 (ต่อ)

สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกร	B	SE _B	β (Beta)	t	Sig
ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์	0.023	0.021	0.043	1.089	0.277
การเกษตร					
ธนาคารพาณิชย์	0.084	0.074	0.035	1.129	0.260
สหกรณ์เครดิตยูเนียน	0.036	0.039	0.031	0.922	0.357
5. ต้นทุนในการผลิตทุเรียนของเกษตรกร คิดเป็น จำนวนเงิน (บาท) ต่อผลผลิตทุเรียน 1 กิโลกรัม (ข้อมูลสถิติฯ ปี 2564 ต้นทุนรวมของภาค ตะวันออก เฉลี่ย 12.24 บาทต่อกิโลกรัม)	0.005	0.101	0.003	0.046	0.964
6. ในปีฤดูกาลผลิตปี 2565 เกษตรกรลงทุน ในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เฉพาะต้นที่ ให้ผลผลิตแล้ว					
จำนวนพื้นที่ (ไร่)	0.030	0.012	0.199	2.503	0.013*
เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น (บาท)	0.184	0.034	0.228	5.408	0.000**
7. เกษตรกรมีรายจ่ายในการผลิตทุเรียน พันธุ์หมอนทอง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)					
ค่าปุ๋ย	0.195	0.883	0.007	0.220	0.826
ค่าสารเคมีป้องกันกำจัดแมลงและไร	-0.031	0.133	-0.009	-0.230	0.818
ค่าสารเคมีกำจัดศัตรูพืช	0.147	0.095	0.052	1.544	0.124
ค่าฮอร์โมนพืช	0.033	0.051	0.026	0.651	0.515
ค่าจ้างแรงงาน	0.034	0.026	0.047	1.284	0.200
ค่าไฟฟ้า/น้ำมันเชื้อเพลิง	0.040	0.039	0.043	1.024	0.307
ค่ากำจัดวัชพืช	-0.026	0.022	-0.046	-1.179	0.239
8. เกษตรกรขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565					
ขายทุเรียนได้ทั้งหมด (กิโลกรัม)	0.789	0.064	0.634	12.373	0.000**
พื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว (ไร่)	-0.320	0.122	-0.176	-2.618	0.009**
9. การจำหน่ายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ได้แก่ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)					
จำหน่ายโรงคัดบรรจุส่งขายประเทศจีน	0.470	0.125	0.151	3.748	0.000**
จำหน่ายพ่อค้าคนกลาง	0.134	0.063	0.074	2.121	0.035*
ขายออนไลน์	0.018	0.057	0.010	0.322	0.747

ตารางที่ 11 (ต่อ)

สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกร	B	SE _B	β (Beta)	t	Sig
10. เกษตรกรมีความต้องการหรือคาดหวังในปริมาณการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองในปีต่อไป คือ ต้องการจะเพิ่มผลผลิตทุเรียนหมอนทองให้ได้ (ตันต่อไร่)	0.002	0.048	0.002	0.048	0.962
11. เกษตรกรผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) แล้ว เกษตรกรมีความต้องการหรือคาดหวังเกี่ยวกับราคา คือ คาดหวังจะได้ขายผลผลิตทุเรียน เฉลี่ยกิโลกรัมละ (บาท)	0.003	0.001	0.104	2.538	0.012*
12. ในฤดูกาลผลิตทุเรียนที่ผ่านมา เกษตรกรมี/ไม่มีภาระหนี้สินในครอบครัว					
12.1 ไม่มีหนี้สิน	-0.301	0.201	-0.099	-1.497	0.136
12.2 มีหนี้สินจากการทำสวนทุเรียน (บาท)	-0.197	0.099	-0.127	-1.988	0.048*
12.3 มีหนี้สินอย่างอื่น ๆ เช่น ซื้อมอเตอร์ ซื้อมอเตอร์ (จำนวน)	-0.125	0.051	-0.090	-2.453	0.015*
ค่าคงที่ 0.159; SE _{est} = ±0.839 ; R = 0.856 ^a ; R ² = 0.732 F = 22.119; Sig = 0.000					

หมายเหตุ : B คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ SE_B คือ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานจากการประมาณค่าที่เกิดจากการถดถอยพหุคูณ β คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน t คือ ค่าทดสอบของนัยสำคัญของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม (ค่าสถิติ t-test) และ Sig คือ ความน่าจะเป็นสำหรับบอกค่านัยสำคัญทางสถิติ (Significance)

จากตารางที่ 11 พบว่า ปัจจัยสภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกร มีตัวแปรอิสระ 4 ตัวแปร ได้แก่ ปี 2565 การลงทุนดูแลทุเรียนเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น (บาท) ปี 2565 ขายทุเรียนได้ทั้งหมด (กิโลกรัม) ปี 2565 ลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทองพื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว (ไร่) จำหน่ายโรงคัดบรรจุส่งขายประเทศจีน มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร อย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับ 0.01 และมีตัวแปรอิสระ 5 ตัวแปร ได้แก่ ปี 2565 ความคาดหวังจะได้ขายผลผลิตทุเรียน เฉลี่ยกิโลกรัมละ (บาท) ลงทุนดูแลทุเรียนจำนวนพื้นที่ (ไร่) จำหน่ายพ่อค้าคนกลาง มีหนี้สินอย่างอื่น ๆ เช่น ซื้อมอเตอร์ ซื้อมอเตอร์ (จำนวน) มีหนี้สินจากการทำสวนทุเรียน (บาท) มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้มาตรฐาน GAP ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกร

ต่อไร่) มากที่สุด ได้แก่ ปี 2565 ขยายทุเรียนได้ทั้งหมด (กิโลกรัม) ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 0.634 รองลงมาคือ ปี 2565 ลงทุนดูแลทุเรียนเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น (บาท) ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 0.228 และปี 2565 ลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทองพื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว (ไร่) ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 0.199 ซึ่งความสามารถของตัวแปรอิสระนี้อธิบายความผันแปรของความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้มาตรฐาน GAP ของเกษตรกร จะเพิ่มขึ้นได้ร้อยละ 73.20 ($R^2 = 0.732$)

ตารางที่ 12 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในปีฤดูกาลผลิตปี 2565 เกษตรกรลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เฉพาะต้นที่ให้ผลผลิตแล้ว จำนวนพื้นที่ (ไร่) กับการสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้มาตรฐาน GAP ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) โดยทำการวิเคราะห์ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ในฤดูกาลผลิตปี 2565 เกษตรกรลงทุนในการดูแล ทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เฉพาะต้นที่ให้ผลผลิตแล้ว จำนวนพื้นที่ (ไร่)	\bar{X}	น้อยกว่า 10 ไร่	10-20 ไร่	21-30 ไร่	31-40 ไร่	มากกว่า 40 ไร่
น้อยกว่า 10 ไร่	2.10	-	0.000*	0.000*	0.001*	0.000*
10 - 20 ไร่	3.57		-	0.001*	0.620	0.026*
21 - 30 ไร่	4.37			-	0.332	.0339
31 - 40 ไร่	3.83				-	0.150
มากกว่า 40 ไร่	5.00					-

หมายเหตุ : นัยสำคัญที่ระดับ 0.05 คือ ผลของการทดสอบสมมติฐานมีโอกาสเกิดขึ้นได้โดยบังเอิญ อยู่เท่าไร (วัดเป็น %) ซึ่งในทางสถิติความบังเอิญนั้นควรจะน้อยกว่า 0.05 (5%)

จากตารางที่ 12 แสดงว่า ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD ในปีฤดูกาลผลิตปี 2565 เกษตรกรลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทองเฉพาะต้นที่ให้ผลผลิตแล้ว จำนวนพื้นที่ (ไร่) กับการสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้มาตรฐาน GAP ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) ในปีฤดูกาลผลิตปี 2565 เกษตรกรลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เฉพาะต้นที่ให้ผลผลิตแล้ว จำนวนพื้นที่ (ไร่) น้อยกว่า 10 ไร่ กับจำนวนพื้นที่ 10 - 20 ไร่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวนพื้นที่ น้อยกว่า 10 ไร่ กับจำนวนพื้นที่ 21 - 30 ไร่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวนพื้นที่ น้อยกว่า 10 ไร่ กับจำนวนพื้นที่ 31 - 40 ไร่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวนพื้นที่ น้อยกว่า 10 ไร่ กับจำนวนพื้นที่มากกว่า 40 ไร่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จำนวนพื้นที่

10 - 20 ไร่ กับจำนวนพื้นที่ 21 - 30 ไร่ จำนวนพื้นที่ 10 - 20 ไร่ กับจำนวนพื้นที่มากกว่า 40 ไร่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 13 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในปีฤดูกาลผลิตปี 2565 เกษตรกรลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เฉพาะต้นที่ให้ผลผลิตแล้วเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น (บาท) กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้มาตรฐาน GAP ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) โดยทำการวิเคราะห์ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ในฤดูกาลผลิตปี 2565 เกษตรกรลงทุน ในการดูแลทุเรียน พันธุ์หมอนทอง เฉพาะต้นที่ ให้ผลผลิตแล้วเป็นจำนวน เงินทั้งสิ้น (บาท)		น้อยกว่า 100,000 บาท	100,000- 200,000 บาท	200,001- 300,000 บาท	300,001- 400,000 บาท	มากกว่า 400,000 บาท
	\bar{X}	1.58	2.49	2.81	2.84	4.09
น้อยกว่า 100,000 บาท	1.58	-	0.000*	0.000*	0.000*	0.000*
100,000-200,000 บาท	2.49		-	0.225	0.279	0.000*
200,001-300,000 บาท	2.81			-	0.925	0.000*
300,001-400,000 บาท	2.84				-	0.000*
มากกว่า 400,001 บาท	4.09					-

หมายเหตุ : *นัยสำคัญที่ระดับ 0.05 คือ ผลของการทดสอบสมมติฐานมีโอกาสเกิดขึ้นได้โดยบังเอิญอยู่เท่าไร (วัดเป็น %) ซึ่งในทางสถิติความบังเอิญนั้นควรจะน้อยกว่า 0.05 (5%)

จากตารางที่ 13 แสดงว่า ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD ในปีฤดูกาลผลิตปี 2565 เกษตรกรลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เฉพาะต้นที่ให้ผลผลิตแล้วเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น (บาท) กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้มาตรฐาน GAP ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) ลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เฉพาะต้นที่ให้ผลผลิตแล้ว เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้นน้อยกว่า 100,000 บาท กับลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทองเฉพาะต้น ที่ให้ผลผลิตแล้ว เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 100,000 - 200,000 บาท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เฉพาะต้นที่ให้ผลผลิตแล้วเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้นน้อยกว่า 100,000 บาท กับลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทองเฉพาะต้น ที่ให้ผลผลิตแล้วเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 200,001 - 300,000 บาท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เฉพาะต้นที่ให้ผลผลิตแล้วเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น น้อยกว่า 100,000 บาท กับลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ที่เฉพาะต้นให้ผลผลิตแล้วเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 300,001 - 400,000 บาท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง

เฉพาะต้นที่ให้ผลผลิตแล้วเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น น้อยกว่า 100,000 บาท กับลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เฉพาะต้นที่ให้ผลผลิตแล้วเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้นมากกว่า 400,000 บาท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เฉพาะต้นที่ให้ผลผลิตแล้วเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 100,000 - 200,000 บาท กับลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เฉพาะต้นที่ให้ผลผลิตแล้วเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้นมากกว่า 400,000 บาท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เฉพาะต้นที่ให้ผลผลิตแล้ว เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 200,001 - 300,000 บาท กับลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เฉพาะต้นที่ให้ผลผลิตแล้วเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้นมากกว่า 400,000 บาท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เฉพาะต้น ที่ให้ผลผลิตแล้วเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 300,001 - 400,000 บาท กับลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทองเฉพาะต้น ที่ให้ผลผลิตแล้วเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้นมากกว่า 400,000 บาท แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 14 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ขยายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ขยายทุเรียนได้ทั้งหมด (กิโกรัม) กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) โดยทำการวิเคราะห์ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

ขยายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ได้ทั้งหมด (กิโกรัม)	\bar{x}	น้อยกว่า 10,000 กิโกรัม	10,000 - 20,000 กิโกรัม	20,001 - 30,000 กิโกรัม	30,001 - 40,000 กิโกรัม	มากกว่า 40,000 กิโกรัม
		1.60	3.27	4.52	4.96	4.58
น้อยกว่า 10,000 กิโกรัม	1.60	-	0.000*	0.000*	0.000*	0.000*
10,000 - 20,000 กิโกรัม	3.27		-	0.000*	0.000*	0.000*
20,001 - 30,000 กิโกรัม	4.52			-	0.030*	0.755
30,001 - 40,000 กิโกรัม	4.96				-	0.106
มากกว่า 40,000 กิโกรัม	4.58					-

หมายเหตุ : *นัยสำคัญที่ระดับ 0.05 คือ ผลของการทดสอบสมมติฐานมีโอกาสเกิดขึ้นได้โดยบังเอิญอยู่เท่าไร (วัดเป็น %) ซึ่งในทางสถิติความบังเอิญนั้นควรจะน้อยกว่า 0.05 (5%)

จากตารางที่ 14 แสดงว่า ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD ขยายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ขยายทุเรียนได้ทั้งหมด (กิโกรัม) กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) ขยายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองในปี 2565

ได้น้อยกว่า 10,000 กิโลกรัม กับขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ได้ 10,000 - 20,000 กิโลกรัม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ได้น้อยกว่า 10,000 กิโลกรัม กับขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ได้ 20,001 - 30,000 กิโลกรัม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ได้น้อยกว่า 10,000 กิโลกรัม กับขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ได้ 30,001 - 40,000 กิโลกรัม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ได้ น้อยกว่า 10,000 กิโลกรัม กับขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ได้มากกว่า 40,000 กิโลกรัม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ได้ 10,000 - 20,000 กิโลกรัม กับขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ได้ 20,001 - 30,000 กิโลกรัม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ได้ 10,000 - 20,000 กิโลกรัม กับขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ได้ 30,001 - 40,000 กิโลกรัม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ได้ 10,000 - 20,000 กิโลกรัม กับขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ได้มากกว่า 40,000 กิโลกรัม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ได้ 20,001 - 30,000 กิโลกรัม กับขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ได้ 30,001 - 40,000 กิโลกรัม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 15 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ในปีฤดูกาลผลิตปี 2565 นี้ เกษตรกรลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทองเฉพาะต้นที่ให้ผลผลิตแล้วเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น (บาท) กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้มาตรฐาน GAP ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) โดยทำการวิเคราะห์ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

เกษตรกรขายผลผลิต ทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 พื้นที่ที่ให้ ผลผลิตแล้ว (ไร่)		น้อยกว่า 10 ไร่	10-20 ไร่	21-30 ไร่	31-40 ไร่	มากกว่า 40 ไร่
\bar{x}		2.07	3.40	4.44	5.00	4.83
น้อยกว่า 10 ไร่	2.07	-	0.000*	0.000*	0.000*	0.000*
10 - 20 ไร่	3.40		-	0.000*	0.029*	0.006*
21 - 30 ไร่	4.44			-	0.449	0.466
31 - 40 ไร่	5.00				-	0.850
มากกว่า 40 ไร่	4.83					-

หมายเหตุ : *นัยสำคัญที่ระดับ 0.05 คือ ผลของการทดสอบสมมติฐานมีโอกาสเกิดขึ้นได้โดยบังเอิญอยู่เท่าไร (วัดเป็น %) ซึ่งในทางสถิติความบังเอิญนั้นควรจะน้อยกว่า 0.05 (5%)

จากตารางที่ 15 แสดงว่า ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD ขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ในพื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว (ไร่) กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้มาตรฐาน GAP ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียน

พันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) พื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว น้อยกว่า 10 ไร่ กับพื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว 10 - 20 ไร่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 พื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว น้อยกว่า 10 ไร่ กับพื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว 21 - 30 ไร่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 พื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว น้อยกว่า 10 ไร่ กับพื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว 31 - 40 ไร่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 พื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว น้อยกว่า 10 ไร่ กับพื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้วมากกว่า 40 ไร่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 พื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว 10 - 20 ไร่ กับพื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว 21 - 30 ไร่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 พื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว 10 - 20 ไร่ กับพื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว 31 - 40 ไร่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 พื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว 10 - 20 ไร่ กับพื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้วมากกว่า 40 ไร่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 16 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ ที่เกษตรกรผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) แล้ว เกษตรกรมีความต้องการหรือคาดหวังเกี่ยวกับราคาที่จะขายผลผลิตทุเรียนได้ เฉลี่ยกิโลกรัมละ (บาท) กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี GAP ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) โดยทำการวิเคราะห์ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

เกษตรกรผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) แล้ว เกษตรกรมีความต้องการหรือคาดหวังจะขายผลผลิตทุเรียนได้ เฉลี่ยกิโลกรัมละ (บาท)	น้อยกว่า 100 บาท	100-200 บาท	201-300 บาท	มากกว่า 300 บาท
\bar{x}	3.12	2.55	3.02	3.00
น้อยกว่า 100	3.12	-	0.001*	0.707
100-200 บาท	2.55	-	0.054	0.676
201-300 บาท	3.02		-	0.985
มากกว่า 300 บาท	3.00			-

หมายเหตุ : *นัยสำคัญที่ระดับ 0.05 คือ ผลของการทดสอบสมมติฐานมีโอกาสเกิดขึ้นได้โดยบังเอิญ อยู่เท่าไร (วัดเป็น %) ซึ่งในทางสถิติความบังเอิญนั้นควรจะน้อยกว่า 0.05 (5%)

จากตารางที่ 16 แสดงว่า ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD เกษตรกรผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) แล้ว เกษตรกรมีความต้องการหรือคาดหวังเกี่ยวกับราคาที่จะขายผลผลิตทุเรียนได้ เฉลี่ยกิโลกรัมละ (บาท) กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้มาตรฐาน GAP ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) คาดหวังจะได้ขายผลผลิตทุเรียน เฉลี่ยกิโลกรัมละ น้อยกว่า 100 บาท กับคาดหวังจะได้ขายผลผลิตทุเรียน เฉลี่ยกิโลกรัมละ 100 - 200 บาทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 17 วิเคราะห์ปัจจัยสภาพการผลิตภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่)

สภาพการผลิตภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP)	B	SE _B	β (Beta)	t	Sig
1. สภาพน้ำที่ใช้ในกระบวนการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกร เป็นแหล่งน้ำสะอาด และไม่ก่อให้เกิดการปนเปื้อนต่อผลผลิต	-0.779	0.706	-0.286	-1.103	0.271
2. พื้นที่ปลูกทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกร					
2.1 เป็นพื้นที่ห่างไกลจากโรงงานอุตสาหกรรม	-0.484	0.395	-0.226	-1.227	0.221
2.2 เป็นพื้นที่ที่ไม่มีวัตถุหรือสิ่งที่เป็นอันตรายที่จะทำให้เกิดการตกค้างที่เป็นอันตรายต่อผลผลิต	-0.152	0.400	-0.073	-0.381	0.703
3. เกษตรกรปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้และการเก็บวัตถุอันตรายทางการเกษตร					
3.1 ใช้ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตรหรือตามฉลากที่ขึ้นทะเบียนอย่างถูกต้องกับกรมวิชาการเกษตร	-0.392	0.292	-0.210	-1.343	0.180
3.2 ไม่ใช้วัตถุอันตรายที่ระบุในทะเบียนวัตถุอันตรายที่ทางราชการห้ามใช้	-0.371	0.335	-0.201	-1.110	0.268
3.3 มีการจัดเก็บเป็นหมวดหมู่ในสถานที่เก็บที่มีฉลากและใช้ตามคำแนะนำของกรมวิชาการเกษตร	-0.235	0.293	-0.116	-0.804	0.422
4. การจัดการคุณภาพในกระบวนการก่อนการเก็บเกี่ยวและมีแผนควบคุมการผลิต					
4.1 ให้ปลอดจากศัตรูพืช โดยทำการสำรวจ ป้องกัน และกำจัดศัตรูพืชอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ	-0.312	0.395	-0.174	-0.789	0.430

ตารางที่ 17 (ต่อ)

สภาพการผลิตภายใต้การผลิต ทางการเกษตรที่ดี (GAP)	B	SE _B	β (Beta)	t	Sig
4.2 จัดทำรายการปัจจัยการผลิตทุกอย่าง พื้นที่เก็บ การผสมสารเคมีจะแยกเป็นสัดส่วน ไม่ให้มีการปนเปื้อนน้ำหรือพื้นที่ปลูก	- 0.721	0.429	- 0.382	-1.681	0.094
5. การเก็บเกี่ยวและและการปฏิบัติหลังการ เก็บเกี่ยว เพื่อให้ได้ผลผลิตได้คุณภาพ ตามความต้องการของตลาดและข้อตกลง ของประเทศคู่ค้า โดย					
5.1 เก็บเกี่ยวผลผลิตทุเรียนเมื่อทุเรียน มีอายุเหมาะสม (พันธุ์หมอนทอง อายุ 120 วัน หรือปริมาณแป้งขั้นต่ำ 32 เปอร์เซ็นต์)	- 0.099	0.293	- 0.037	- 0.340	0.734
5.2 อุปกรณ์และภาชนะบรรจุที่ใช้สะอาด และไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อคุณภาพของ ผลิตผล	- 0.545	0.359	- 0.293	-1.516	0.131
5.3 เก็บเกี่ยวผลผลิตทุเรียนไม่ให้ปนเปื้อน เศษหญ้าหรือวัตถุอื่น ๆ ต้องไม่มีศัตรูพืชติดอยู่ หากตรวจพบ ต้องคัดแยกไว้ต่างหาก	- 0.085	0.346	- 0.053	- 0.247	0.805
6. การพักผลิตผล การขนย้ายในแปลงปลูก และการเก็บรักษาผลิตผล มีการจัดการ ด้านสุขลักษณะ โดย					
6.1 สถานที่เก็บรักษาสะอาด อากาศถ่ายเท ได้ดี	-1.359	0.462	- 0.847	-2.944	0.003**
6.2 มีการป้องกันการปนเปื้อนของวัตถุ แปลกปลอม วัตถุอันตราย และสัตว์พาหะ นำโรค	0.193	0.081	0.125	2.377	0.018*
6.3 ยานพาหนะที่ใช้ขนย้ายสะอาด ปราศจากการปนเปื้อนสิ่งอันตรายที่มีผล ต่อความปลอดภัยในการบริโภค	0.146	0.354	0.081	0.412	0.680
7. เกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ สุขลักษณะส่วนบุคคล เพื่อสามารถ ปฏิบัติงานได้อย่างถูกสุขลักษณะโดย					

ตารางที่ 17 (ต่อ)

สภาพการผลิตภายใต้การผลิต ทางการเกษตรที่ดี (GAP)	B	SE _B	β (Beta)	t	Sig
7.1 สวมเสื้อผ้าที่สะอาดและเหมาะสม ต่อการปฏิบัติงาน	- 0.496	0.313	- 0.275	-1.582	0.115
7.2 แต่งกายถูกลักษณะเพื่อป้องกัน การปนเปื้อนของเชื้อโรคที่มาจากน้ำลาย หรือที่อาจสัมผัสกับผลผลิต	- 0.029	0.302	- 0.017	- 0.095	0.925
7.3 ล้างมือให้สะอาดทุกครั้งก่อนเริ่ม ปฏิบัติงานและหลังการปนเปื้อนสิ่งสกปรก ต่าง ๆ	- 0.479	0.283	- 0.307	-1.691	0.092
8. เกษตรกรดำเนินการบันทึกข้อมูล การปฏิบัติงาน การใช้สารเคมี ปริมาณ ผลผลิต เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการตามสอบ โดย					
8.1 บันทึกข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยการผลิต	- 0.410	0.270	- 0.314	-1.516	.0130
8.2 บันทึกการใช้วัตถุดิบตรงรายทาง การเกษตร	- 0.302	0.285	- 0.228	-1.057	0.291
8.3 บันทึกการปฏิบัติในทุกขั้นตอน	- 0.324	0.313	- 0.246	-1.036	0.301
8.4 บันทึกข้อมูลการสำรวจและ การป้องกันการกำจัดศัตรูพืช	0.145	0.190	0.106	0.767	0.444
8.5 บันทึกข้อมูลผู้รับซื้อผลิตผลหรือแหล่ง ที่นำผลิตผลในแต่ละรุ่นไปจำหน่าย	0.032	0.150	0.025	0.215	0.830
ภาพรวม	8.047	5.459	3.357	1.474	0.141
ค่าคงที่ - 0.777; SE _{est} = \pm 1.480 ; R= 0.346 ^a ; R ² = 0.120					
F= 2.386; Sig = 0.000					

หมายเหตุ : B คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ SE_B คือ ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานจากการประมาณค่าที่เกิดจากการถดถอยพหุคูณ β คือ ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน t คือ ค่าทดสอบของนัยสำคัญของค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม (ค่าสถิติ t-test) และ Sig คือ ความน่าจะเป็นสำหรับบอกค่านัยสำคัญทางสถิติ (Significance)

จากตารางที่ 17 พบว่า ปัจจัยสภาพการผลิตภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ทั้งหมด มีตัวแปรอิสระ 1 ตัวแปร ได้แก่ สถานที่เก็บรักษาสะอาด อากาศถ่ายเทได้ดี มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร อย่างมีนัยสำคัญยิ่งที่ระดับ 0.01 และมีตัวแปรอิสระ 1 ตัวแปร ได้แก่ มีการป้องกัน การปนเปื้อนของวัตถุแปลกปลอม วัตถุอันตราย และสัตว์พาหะนำโรค มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาจากปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) มากที่สุด ได้แก่ มีการป้องกันการปนเปื้อนของวัตถุแปลกปลอม วัตถุอันตราย และสัตว์พาหะนำโรค ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 0.125 และสถานที่เก็บรักษาสะอาด อากาศถ่ายเทได้ดี ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐานเท่ากับ - 0.847 ซึ่งความสามารถของตัวแปรอิสระนี้ อธิบายความผันแปรของความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกรจะเพิ่มขึ้นได้ร้อยละ 12.00 ($R^2 = 0.120$)

เมื่อพิจารณาผลการทดสอบความแตกต่างรายคู่ ปัจจัยสภาพการผลิตภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) พบว่า ตัวแปรที่พบความแตกต่าง ดังนี้

ตารางที่ 18 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ การปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP หัวข้อ สถานที่เก็บรักษาสะอาด อากาศถ่ายเทได้ดีกับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) โดยทำการวิเคราะห์ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

การปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP หัวข้อสถานที่เก็บรักษาสะอาด อากาศถ่ายเทได้ดี		น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด
	\bar{x}	3.50	3.22	2.37	2.24	2.98
น้อยที่สุด	3.50	-	0.798	0.299	0.244	0.628
น้อย	3.22		-	0.033*	0.008*	0.475
ปานกลาง	2.37			-	0.683	0.020*
มาก	2.24				-	0.001*
มากที่สุด	2.98					-

หมายเหตุ : *นัยสำคัญที่ระดับ 0.05 คือ ผลของการทดสอบสมมติฐานมีโอกาสเกิดขึ้นได้โดยบังเอิญ อยู่เท่าไร (วัดเป็น %) ซึ่งในทางสถิติความบังเอิญนั้นควรจะน้อยกว่า 0.05 (5%)

จากตารางที่ 18 แสดงว่า ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD การปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP หัวข้อสถานที่เก็บรักษาสะอาด อากาศถ่ายเทได้ดีกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง กับการสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) การปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP หัวข้อสถานที่เก็บรักษาสะอาด อากาศถ่ายเทได้ดีปานกลาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 การปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP หัวข้อสถานที่เก็บรักษาสะอาด อากาศถ่ายเทได้ดีน้อย กับการปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP หัวข้อสถานที่เก็บรักษาสะอาด อากาศถ่ายเทได้ดีปานกลาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 การปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP หัวข้อสถานที่เก็บรักษาสะอาด อากาศถ่ายเทได้ดีมาก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 การปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP หัวข้อสถานที่เก็บรักษาสะอาด อากาศถ่ายเทได้ดีปานกลาง กับการปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP หัวข้อสถานที่เก็บรักษาสะอาด อากาศถ่ายเทได้ดีมากที่สุด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 การปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP หัวข้อสถานที่เก็บรักษาสะอาด อากาศถ่ายเทได้ดีมาก กับการปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP หัวข้อสถานที่เก็บรักษาสะอาด อากาศถ่ายเทได้ดีมากที่สุด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 19 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ การปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP หัวข้อ มีการป้องกันการปนเปื้อนของวัตถุแปลกปลอม วัตถุอันตราย และสัตว์พาหะนำโรค กับการสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) โดยทำการวิเคราะห์ด้วยวิธี LSD (Least Significant Difference)

การปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP หัวข้อ การป้องกันการปนเปื้อนของวัตถุแปลกปลอม วัตถุอันตราย และสัตว์พาหะนำโรค		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
	\bar{X}	2.20	3.09	2.29	2.17	3.04
น้อยที่สุด		2.20	-	0.228	0.895	0.214
น้อย		3.09		-	0.049*	0.012*
ปานกลาง		2.29			-	0.709
มาก		2.17				-
มากที่สุด		3.04				

หมายเหตุ : *นัยสำคัญที่ระดับ 0.05 คือ ผลของการทดสอบสมมติฐานมีโอกาสเกิดขึ้นได้โดยบังเอิญ อยู่เท่าไร (วัดเป็น %) ซึ่งในทางสถิติความบังเอิญนั้นควรจะน้อยกว่า 0.05 (5%)

จากตารางที่ 19 แสดงว่า ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี LSD การปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP หัวข้อ การป้องกันการปนเปื้อนของวัตถุแปลกปลอม วัตถุอันตราย และสัตว์พาหะนำโรคกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองกับการสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) การปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP หัวข้อ การป้องกันการปนเปื้อน

ของวัตถุแปลกปลอม วัตถุอันตราย และสัตว์พาหะนำโรคน้อยกับการปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP หัวข้อ การป้องกันการปนเปื้อนของวัตถุแปลกปลอม วัตถุอันตราย และสัตว์พาหะนำโรคปานกลาง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 การปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP หัวข้อ การป้องกันการปนเปื้อนของวัตถุแปลกปลอม วัตถุอันตราย และสัตว์พาหะนำโรคน้อยกับการปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP หัวข้อ การป้องกันการปนเปื้อนของวัตถุแปลกปลอม วัตถุอันตราย และสัตว์พาหะนำโรคมามาก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 การปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP หัวข้อ การป้องกันการปนเปื้อนของวัตถุแปลกปลอม วัตถุอันตราย และสัตว์พาหะนำโรคปานกลางกับการปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP หัวข้อ มีการป้องกันการปนเปื้อนของวัตถุแปลกปลอม วัตถุอันตราย และสัตว์พาหะนำโรคมากที่สุด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 การปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP หัวข้อ มีการป้องกันการปนเปื้อนของวัตถุแปลกปลอม วัตถุอันตราย และสัตว์พาหะนำโรคมากกับการปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP กับหัวข้อ การป้องกันการปนเปื้อนของวัตถุแปลกปลอม วัตถุอันตราย และสัตว์พาหะนำโรคมากที่สุด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะ (ที่เกษตรกรอยากให้ภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือ หรือความคิดเห็นอย่างอื่น)

1. ความต้องการให้ทางราชการเข้ามาช่วยเหลือด้านแหล่งน้ำ เช่น สร้างเขื่อน สร้างฝาย (ที่ไหน) เป็นต้น มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

- 1.1 สร้างเขื่อนในการกักเก็บน้ำช่วงหน้าฝน
- 1.2 ต้องการแหล่งน้ำเพิ่ม
- 1.3 ต้องการแหล่งน้ำใช้ในการเกษตรอย่างยั่งยืน
- 1.4 เจาะบาดาล
- 1.5 สร้างแหล่งกักเก็บน้ำให้มากขึ้นในพื้นที่สาธารณะ
- 1.6 พิจารณาแหล่งน้ำที่มีอยู่ทุกหมู่บ้าน ขุดลอกแหล่งน้ำให้ลึกเพิ่มขึ้น
- 1.7 ขุดลอกคลองสาธารณะ
- 1.8 สร้างฝายเพิ่ม

2. ความต้องการให้ทางภาครัฐเข้ามาช่วยเหลือด้านการตลาด (เช่น ตลาดภายในประเทศ ตลาดต่างประเทศ เป็นต้น) มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

- 2.1 เพิ่มตลาดสินค้าผลผลิตทุเรียนภายในประเทศ
- 2.2 กำหนดราคากลางหรือราคาท้องตลาดไม่ให้ต่ำจนเกษตรกรรับภาระไม่ไหว
- 2.3 หาดตลาดต่างประเทศเพิ่ม
- 2.4 กำหนดราคาส่งออกไม่ให้ต่ำจนเกินไป
- 2.5 ต้องการให้โรงคัดบรรจุติดต่อซื้อผลผลิตโดยตรงกับเกษตรกร
- 2.6 ให้ตรวจสอบการตัดทุเรียนอ่อนของเกษตรกรบางราย
- 2.7 จัดหาผู้รับซื้อแทนพ่อค้าคนกลาง
- 2.8 ประกันราคาขายทุเรียน

2.9 ให้รับซื้อทุเรียนที่แก่และมีคุณภาพดี โดยให้ราคาที่สูงกว่าท้องตลาดทั่วไป
ทุเรียนที่ขายในประเทศจัดให้มีตลาดกลางของรัฐ

2.10 มีตลาดกลางในหมู่บ้าน

2.11 มีการซื้อ-ขายในราคาไม่ต่ำ

2.12 กระตุ้นให้ราคาทุเรียนเพิ่มขึ้นจากเดิม

2.13 ให้มีตลาดกลางรับซื้อในราคาเป็นธรรมแก่ชาวสวน

2.14 ควบคุมราคาผลผลิตทางการตลาดให้เหมาะสมกับปริมาณความต้องการ

3. เกษตรกรต้องการให้ภาครัฐเข้ามาควบคุมและกำกับดูแลราคาสินค้าที่เป็นต้นทุน
การผลิต (เช่น ปุ๋ย ยากำจัดศัตรูพืช ยากำจัดโรคพืช ฮอร์โมนพืช เครื่องจักรกลการเกษตร เป็นต้น)

3.1 ให้ควบคุมราคาปุ๋ยให้ถูกลง

3.2 ต้องการให้ราคายากำจัดศัตรูพืชถูกลง

3.3 ให้ภาครัฐควบคุมราคาไม่ให้แพงเกินควร ควบคุมราคาปุ๋ย ยา ให้เหมาะสม

3.4 ควบคุมราคาสินค้าต้นทุนลดลงจากเดิม

3.5 ควบคุมราคาเครื่องจักรกลการเกษตร

4. ข้อเสนอแนะหรือความต้องการอื่น ๆ (ที่เป็นไปได้)

4.1 สร้างถนนหนทางให้สะดวกต่อการขนส่ง

4.2 ต้องการคำแนะนำเกี่ยวกับการทำปุ๋ยอินทรีย์ จุลินทรีย์

4.3 ต้องการทำเชื้อไตรโคเดอมา มาใช้ในสวน ต้องการรู้แหล่งที่มาของตัวเชื้อไตรโคเดอมา

4.4 แจกข่าวสารเกี่ยวกับการลดต้นทุนและแหล่งจำหน่ายปุ๋ย ยา ให้แก่เกษตรกรที่ราคา
ไม่แพง ให้เป็นทางเลือกในการจัดซื้อจัดหา

4.5 ควบคุมราคาน้ำมันเชื้อเพลิง และค่าไฟฟ้าให้ต่ำลง

4.6 ให้กลุ่มผู้ผลิตทุเรียนมีที่ขายโดยตรงเข้าสู่ตลาดต่างประเทศโดยไม่ผ่านพ่อค้าคนกลาง

4.7 อยากให้ภาครัฐลงมาให้ความรู้เกี่ยวกับการทำสวนทุเรียนให้กับกลุ่มเกษตรกร

มากขึ้น

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

วิจารณ์ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สภาพทางสังคมของเกษตรกรที่ผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP)

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า เกษตรกรที่ผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรเป็นเพศชาย เนื่องจากการปลูกทุเรียนเป็นอาชีพที่ต้องใช้แรงงานในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การให้น้ำ การใส่ปุ๋ย การพ่นยา เป็นต้น จึงเป็นงานที่เหมาะสมกับเพศชายมากกว่าเพศหญิง ระดับการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 47.20 ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ จึงจบการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษาเท่านั้น สอดคล้องกับงานวิจัยของประเสริฐบัวทอง (2560) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ตำบลอ่างศิรี อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 77.00 ระดับการศึกษา พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาประถมศึกษา ร้อยละ 37.00 ประสพการณ์เกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีประสบการณ์เกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง น้อยกว่า 10 ปี (ร้อยละ 55.00) สอดคล้องกับวนิดา เจริญทอง (2560) แนวทางการส่งเสริมแหล่งเงินทุนที่นำมาใช้ผลิตทุเรียน พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ใช้ทุนของตนเอง ร้อยละ 85.20 ประสพการณ์ในการปลูกทุเรียน พบว่า เกษตรกรร้อยละ 40.30 มีประสพการณ์ในการปลูกทุเรียนระหว่าง 5 - 8 ปี รองลงมา ร้อยละ 27.6 มีประสพการณ์ในการปลูกทุเรียนระหว่าง 9 - 12 ปี อายุของเกษตรกร พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 51 - 60 ปี ร้อยละ 34.60 จัดอยู่ในวัยผู้สูงอายุ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากคนรุ่นใหม่มีการศึกษาที่สูงขึ้น จึงออกไปทำงานนอกบ้านมากขึ้น และคนรุ่นใหม่อาจมองว่าอาชีพการเกษตร เป็นอาชีพที่เหน็ดเหนื่อย ต้องทำงานหนัก ไม่มีวันหยุด หทัยกาญจน์ หนูเรือง (2562) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การส่งออกผลของทุเรียนนอกฤดูกาล (กรณีศึกษาสวนทุเรียนในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร) การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การส่งออกผลของทุเรียนนอกฤดูกาล (กรณีศึกษา สวนทุเรียนในเขตอำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร) โดยผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นชาวสวนและผู้ประกอบการธุรกิจทุเรียน จำนวน 201 คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีสถานภาพ พบว่า มีการสมรสมากที่สุด จำนวนสมาชิก ในครัวเรือน พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีสมาชิกในครัวเรือน 4 - 6 คน (ร้อยละ 53.40) สอดคล้องกับ ดาริน สุขหงษ์ (2562) การส่งเสริมการปลูกพืชตามเขตความเหมาะสมของพื้นที่ของเกษตรกรแปลงใหญ่ทุเรียนในจังหวัดระยอง พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 51.38 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวนแรงงานในครัวเรือนเฉลี่ย 3.77 คน และสอดคล้องกับพัชรภรณ์ เพ็ชรทอง (2551) ศึกษาเรื่องการยอมรับการปฏิบัติตามระบบการผลิตทางการเกษตรที่ถูกต้อง และเหมาะสมสำหรับเงาะของเกษตรกร อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 53 ปี จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้น มีจำนวนสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 4 คน

เกษตรกรได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยี เกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) จากสื่อบุคคล พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่รับรู้ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยี

เกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) 1) สื่อบุคคล จากเจ้าหน้าที่ ส่งเสริมการเกษตร จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 59.20 2) จากสื่อมวลชน พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่รับรู้ ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยีเกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) จากวิทยุโทรทัศน์ จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 48.30 3) สื่อสิ่งพิมพ์ พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่รับรู้ข้อมูล ข่าวสารและเทคโนโลยีเกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) จากเอกสารเผยแพร่ทางวิชาการเกษตร จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 48.00 4) จากสื่อออนไลน์ จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 55.00 สอดคล้องกับงานวิจัยของ วนิตา เจริญทอง (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมแหล่งเงินทุนที่นำมาใช้ผลิตทุเรียน พบว่า ระดับการได้รับข้อมูลข่าวสารในการผลิต ทุเรียน ในการวิจัยครั้งนี้ ศึกษาถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารจากสื่อบุคคล ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ส่งเสริม การเกษตร เจ้าหน้าที่บริษัทเอกชน พ่อค้า ผู้นำชุมชน ผู้ปกครองท้องที่ เจ้าหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล และเพื่อนบ้าน สื่อสิ่งพิมพ์ ประกอบด้วย เอกสารของหน่วยงานราชการ เอกสารของบริษัทเอกชน หนังสือพิมพ์ วารสาร แผ่นพับ สื่อมวลชน ประกอบด้วย วิทยุกระจายเสียง โทรทัศน์ หอกระจายข่าว และอินเทอร์เน็ต สื่อกิจกรรม ประกอบด้วย การจัดฝึกอบรม การประชุมสัมมนา การศึกษาดูงาน การชมนิทรรศการ และงานวันเกษตร

ตอนที่ 2 สภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกรที่ผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิต ทางการเกษตรที่ดี (GAP)

พื้นที่ในการปลูกทุเรียนพันธุ์หมอนทองทั้งหมด จำนวน (ไร่) พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ มีพื้นที่ปลูกทุเรียนน้อยกว่า 10 ไร่ จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 50.00 สอดคล้องกับงานวิจัยของ วนิตา เจริญทอง (2560) แนวทางการส่งเสริมการผลิตทุเรียนของเกษตรกรในอำเภอท่าแซะ จังหวัด ชุมพร พบว่า เกษตรกร มีพื้นที่ปลูกทุเรียนเฉลี่ย 8.47 ไร่ และไม่สอดคล้องกับประเสริฐ บัวทอง (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกร ในพื้นที่ตำบลอ่างศิรี อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี ขนาดพื้นที่ปลูกทุเรียนมีขนาด 26 - 50 ไร่ และงานวิจัยของดาริน สุขหงส์ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมการปลูกพืชตามเขตความเหมาะสมของพื้นที่ของเกษตรกรแปลงใหญ่ ทุเรียนในจังหวัดระยอง พบว่า มีพื้นที่ปลูกทุเรียนเฉลี่ย 10.18 ไร่ การปลูกทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในพื้นที่ยังไม่ขยายตัวมาก เนื่องจากแหล่งน้ำยังมีจำกัดและไม่ค่อยเพียงพอต่อการให้น้ำในฤดูแล้ง

เกษตรกรปลูกทุเรียนพันธุ์หมอนทองในพื้นที่ต่อ 1 ไร่ พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ ปลูกทุเรียนพันธุ์หมอนทอง 21 - 30 ต้นต่อไร่ จำนวน 221 คน คิดเป็นร้อยละ 61.73 สอดคล้องกับ งานวิจัยของ ฉัตรรัตน์ จันทร์สอน (2563) ได้ศึกษาเรื่อง ความคุ้มค่าของการปลูกทุเรียนพันธุ์ หมอนทองอย่างยั่งยืนในเขตภาคใต้ตอนบน พบว่า เกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนพันธุ์หมอนทอง มีการปลูก 21 - 25 ต้นต่อไร่ เพราะการปลูกทุเรียนในปัจจุบันจะปลูกให้มีระยะห่างต่อต้นน้อยกว่าเดิมและใช้วิธีการ ตัดยอดต้นทุเรียนให้มีความสูงไม่เกิน 6 เมตรเพื่อให้ง่ายต่อการดูแลและง่ายต่อการเก็บเกี่ยวผลผลิต

จำนวนแรงงานในครอบครัวที่ใช้ในการผลิตทุเรียน พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ มีจำนวน แรงงานในครอบครัว 1 - 3 คน จำนวน 316 คน คิดเป็นร้อยละ 88.27 และจำนวนแรงงานจ้างที่ใช้ ในการผลิตทุเรียน พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ มีจำนวนแรงงานจ้าง 1 - 3 คน จำนวน 210 คน คิดเป็น

ร้อยละ 58.66 สอดคล้องกับงานวิจัยของวนิดา เจริญทอง (2560) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการส่งเสริมการผลิตทุเรียน พบว่า มีสมาชิกในครัวเรือนเฉลี่ย 2.96 คน มีแรงงานในครัวเรือนเฉลี่ย 1.84 คน แรงงานจ้างเฉลี่ย 1.63 คน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประเสริฐ บัวทอง (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี พบว่า มีจำนวนแรงงานในการปลูกทุเรียน 6 - 10 คน

แหล่งเงินทุนที่เกษตรกรใช้ในการการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีแหล่งเงินทุนที่ใช้ในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง มาจากทุนตัวเอง จำนวน 305 คน คิดเป็นร้อยละ 85.20 รองลงมาคือธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 33.20 และจากสหกรณ์การเกษตร จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 17.00 สอดคล้องกับงานวิจัยของวนิดา เจริญทอง (2560) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการส่งเสริมแหล่งเงินทุนที่นำมาใช้ผลิตทุเรียน พบว่า เกษตรกรร้อยละ 100 ใช้ทุนของตนเองในการผลิตทุเรียน รองลงมา ร้อยละ 52.80 ใช้แหล่งเงินทุนจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ร้อยละ 18.20 ใช้แหล่งเงินทุนจากญาติพี่น้อง ร้อยละ 17.90 ใช้แหล่งเงินทุนจากกองทุนหมู่บ้าน สอดคล้องกับดาริน สุขหงษ์ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมการปลูกพืชตามเขตความเหมาะสมของพื้นที่เกษตรกรแปลงใหญ่ทุเรียนในจังหวัดระยอง ผลการวิจัยพบว่า มีที่ดินเป็นของตัวเองและใช้เงินทุนตนเอง

ในฤดูกาลผลิตปี 2565 เกษตรกรได้ลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เฉพาะต้นที่ให้ผลผลิตแล้ว จำนวนพื้นที่ (ไร่) พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ลงทุนน้อยกว่า 10 ไร่ จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 54.70 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดาริน สุขหงษ์ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมการปลูกพืชตามเขตความเหมาะสมของพื้นที่เกษตรกรแปลงใหญ่ทุเรียนในจังหวัดระยอง พื้นที่ปลูกทุเรียนเฉลี่ย 10.18 ไร่ เพราะเกษตรกรเพิ่งเริ่มปลูกทุเรียนพันธุ์หมอนทองใหม่ซึ่งยังอยู่ในช่วงที่ยังไม่ให้ผลผลิต

ในฤดูกาลผลิตปี 2565 เกษตรกรลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทอง เฉพาะต้นที่ให้ผลผลิตแล้ว เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น (บาท) พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ลงทุนน้อยกว่า 100,000 บาท จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 37.99 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของประเสริฐ บัวทอง (2560) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจปลูกทุเรียนของเกษตรกรในพื้นที่ ตำบลอ่างศิระ อำเภอมะขาม จังหวัดจันทบุรี พบว่า ต้นทุนในการปลูกทุเรียน 100,001 - 200,000 บาท

เกษตรกรมีรายจ่ายในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายจ่ายในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองเป็นค่าปุ๋ย จำนวน 357 คน คิดเป็นร้อยละ 99.70 รองลงมาเป็นค่าสารเคมีกำจัดศัตรูพืช จำนวน 346 คน คิดเป็นร้อยละ 96.60 และค่าสารเคมีป้องกันกำจัดแมลงและไร จำนวน 338 คน คิดเป็นร้อยละ 94.40 เพราะปุ๋ยเป็นต้นทุนหลักในการสร้างความเจริญเติบโตของลำต้นและการเจริญของผลทุเรียน

เกษตรกรขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 ขายทุเรียนพันธุ์หมอนทองได้ทั้งหมด (กิโลกรัม) พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ขายทุเรียนได้ทั้งหมด น้อยกว่า 10,000 กิโลกรัม จำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 49.70 ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดาริน สุขหงษ์ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมการปลูกพืชตามเขตความเหมาะสมของพื้นที่ของเกษตรกรแปลงใหญ่ทุเรียนในจังหวัด

ระยอง พบว่า ผลผลิตทุเรียนเฉลี่ย 10,980.95 กิโลกรัมต่อปี เพราะทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรอำเภอขลุงยังอยู่ในช่วงที่ยังไม่ให้ผลผลิตอีกส่วนหนึ่ง

เกษตรกรขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ในปี 2565 จำนวนเงิน (บาท) พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ขายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง โดยเฉลี่ย 18,369 กิโลกรัม เป็นเงินเฉลี่ย 1,677,205 บาท (ต้นทุนการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองเฉลี่ยต่อกิโลกรัม เท่ากับ 25 บาท คิดเป็นร้อยละ 33.15 เปอร์เซ็นต์จากการสุ่มตัวอย่าง) ส่วนงานวิจัยของ ดาริน สุขหงส์ (2562) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมการปลูกพืชตามเขตความเหมาะสมของพื้นที่ของเกษตรกรแปลงใหญ่ทุเรียนในจังหวัดระยอง พบว่า รายได้จากการผลิตทุเรียนเฉลี่ย 485,690.48 บาทต่อปี ซึ่งแตกต่างจากงานวิจัยของประเสริฐ บัวทอง (2560) พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีรายได้ต่อปี 500,000 - 750,000 บาท

การจำหน่ายผลผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง พบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่จำหน่ายให้กับพ่อค้าคนกลาง จำนวน 277 คน คิดเป็นร้อยละ 77.40 รองลงมา จำหน่ายให้กับโรงคัดบรรจุส่งขายประเทศจีน จำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 59.20 อันเนื่องมาจากพ่อค้าคนกลางได้เข้าไปจับจองขอซื้อผลผลิตตั้งแต่ต้นฤดูการผลิตและมีการวางเงินมัดจำไว้กับเกษตรกร

ตอนที่ 3 สภาพการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การปฏิบัติภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ข้อปฏิบัติ 8 ข้อ ได้แก่ สภาพพื้นที่ใช้ในระบบการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง พื้นที่ปลูกทุเรียนพันธุ์หมอนทอง การปฏิบัติเกี่ยวกับการใช้และการเก็บวัตถุดิบอันตรายทางการเกษตร การจัดการคุณภาพในกระบวนการผลิตก่อนการเก็บเกี่ยวและมีแผนควบคุมการผลิตเพื่อให้ผลผลิตได้คุณภาพ การเก็บเกี่ยวและการปฏิบัติหลังการเก็บเกี่ยวผลผลิตทุเรียนเพื่อให้ได้คุณภาพตามความต้องการของตลาดและข้อตกลงของประเทศคู่ค้า การพักผลผลิต การขนย้ายในแปลงปลูกและเก็บรักษาผลผลิตมีการจัดการด้านสุขลักษณะ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสุขลักษณะส่วนบุคคล เพื่อสามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกสุขลักษณะและการบันทึกข้อมูลการปฏิบัติงาน การใช้สารเคมี ปริมาณผลผลิตเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการตามสอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยรวมทุกประเด็นเท่ากับ 4.40 (ค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00) และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.638 ทั้งนี้เนื่องจากเกษตรกรที่สามารถผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ได้เข้มงวดและปฏิบัติอย่างต่อเนื่องส่งผลทำให้เกษตรกรได้ผลผลิตที่มีคุณภาพตามความต้องการของตลาด ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพและปลอดภัยสำหรับผู้บริโภคทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ เกษตรกรผู้ผลิตมีสุขภาพอนามัยดี ผู้บริโภคเชื่อมั่นในสินค้าทางการเกษตรของประเทศไทย รักษาสภาพแวดล้อมและเกิดระบบการผลิตสินค้าเกษตรแบบยั่งยืน สอดคล้องกับงานวิจัยของทัตพงศ์ อวิโรธนานนท์ และพัชรินทร์ สุภาพันธ์ (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกวิธีการจำหน่ายผลผลิตผักของเกษตรกรที่มีการยอมรับเทคโนโลยีการผลิตที่เหมาะสม ในจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรมีระดับความรู้การผลิตผักตามมาตรฐาน GAP ในระดับสูงด้วยร้อยละความถูกต้องของความรู้ โดยเฉพาะพื้นที่ปลูกผักต้องเป็นพื้นที่ไม่มีวัตถุดิบอันตรายและจุลินทรีย์ที่จะทำให้เกิดการตกค้างหรือปนเปื้อนในผลผลิต นอกจากนี้ทัศนคติด้านความสอดคล้องสำหรับการปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP ทั้ง 5 ด้าน ได้แก่

ด้านการจัดการสุขลักษณะแปรงผัก การจัดการเครื่องมือและอุปกรณ์การเกษตร การจัดการปัจจัยการผลิต การปฏิบัติและการควบคุม และการบันทึกและควบคุมเอกสารระดับเหมาะสมดีมาก

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร

ข้อเสนอแนะ 7 ด้านคือ ปัญหาเกี่ยวกับน้ำ ปัญหาเกี่ยวกับพื้นที่ปลูก ปัญหาเกี่ยวกับแมลงศัตรูพืช ปัญหาเกี่ยวกับโรคพืช ปัญหาเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศ ปัญหาเกี่ยวกับแรงงานและปัญหาเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตทุเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยรวมทุกประเด็นเท่ากับ 3.13 (ค่าเฉลี่ยสูงสุดเท่ากับ 5.00) และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.781 ทั้งนี้เนื่องจากเกษตรกรเข้าใจแนวทางของมาตรฐาน และสามารถปฏิบัติตามมาตรฐาน GAP ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ได้อย่างถูกต้องและเข้มงวด ดังนั้นเกษตรกรผู้ผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง จึงประสบปัญหาการปฏิบัติตามมาตรฐานในระดับปานกลาง และส่งผลให้ได้ผลผลิตสูงมากขึ้น คุณภาพดี และประสบความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทอง สอดคล้องกับงานวิจัยของมนัญญา เรืองวงศ์โรจน์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกรผู้ผลิตพืช เทศบาลตำบลเกษตรพัฒนา อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร พบว่า ปัญหาของเกษตรกรผู้ผลิตที่มีการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี เทศบาลตำบลเกษตรพัฒนา อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 5 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนหมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร

1. ปัจจัยสภาพทางสังคมของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) พบว่า ตัวแปรด้านปัจจัยสภาพทางสังคมของเกษตรกร ได้แก่ เพศ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร สอดคล้องกับงานวิจัยของพีชราภรณ์ เพ็ชรทอง (2551) ศึกษาเรื่อง การยอมรับการปฏิบัติตามระบบการผลิตทางการเกษตรที่ถูกต้องและเหมาะสมสำหรับเงาะของเกษตรกร อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า เมื่อนำมาวิเคราะห์ถดถอยพบว่ามีเพียงเพศ และพื้นที่ปลูกเงาะที่มีอิทธิพลต่อการยอมรับการปฏิบัติตามระบบการผลิตทางการเกษตรที่ถูกต้องและเหมาะสมสำหรับเงาะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จำนวนสมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร สอดคล้องกับงานวิจัยของพิชญา สารระักษ์ และคณะ (2559) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสภาพการปลูกทุเรียนของเกษตรกรตำบลถ้ำสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร พบว่า ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จำนวนแรงงานในการปลูกทุเรียน และการเปิดรับข่าวสารทางการเกษตรจากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์กับสภาพการปลูกทุเรียน อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติ ประสพการณ์เกี่ยวกับการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร ทั้งนี้เนื่องจากสอดคล้องกับงานวิจัยของธัญวรัตน์ สุทธิวนานุรักษ์ (2548) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวชุมชน ในจังหวัดลำพูน พบว่า ตัวแปรที่มีผลต่อความสำเร็จของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ และผลผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว ได้แก่ ประสพการณ์การผลิตเมล็ดพันธุ์ เกษตรเป็นสมาชิกกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร เกษตรกรเป็นสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชน มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร สอดคล้องกับงานวิจัยของทรง อ่อนสี (2540) ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนากลุ่มเกษตรกรทำนาในจังหวัดสิงห์บุรี พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการพัฒนากลุ่มเกษตรกรทำนา มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ระดับการศึกษา สภาพทางสังคม การปลูกพืชอื่นหลังการทำนา ผลผลิตข้าวต่อไร่ ความรู้เกี่ยวกับกฎระเบียบข้อบังคับของกลุ่มเกษตรกรมีส่วนร่วมของสมาชิกกลุ่มและการสนับสนุนของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

2. ปัจจัยสภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) พบว่า ปัจจัยสภาพทางเศรษฐกิจของเกษตรกร มีตัวแปรอิสระ ได้แก่ ในปี 2565 ลงทุนดูแลทุเรียนเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น (บาท) มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกรสอดคล้องกับ งานวิจัยของสุพัฒน์ ทองแก้ว (2546) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวของสมาชิกสหกรณ์ในอำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับวิธีการปฏิบัติในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว ได้แก่ ต้นทุนการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวและรายได้จากการขายเมล็ดพันธุ์ข้าว มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับวิธีการผลิตเมล็ดพันธุ์ โดยสมาชิกสหกรณ์ที่มีต้นทุนการผลิตสูงและมีรายได้จากการขายเมล็ดพันธุ์ข้าวสูงจะมีวิธีการปฏิบัติในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวสูงที่ถูกต้องด้วย ในปี 2565 ขายทุเรียนได้ทั้งหมด (กิโลกรัม) มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร สอดคล้องกับงานวิจัยของพีรณช คาหาล้า (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวลำปาง พบว่า มีตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าว อย่างมีนัยสำคัญยิ่งทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ รายได้จากการขายเมล็ดพันธุ์ข้าวคืนให้ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวลำปาง ปี 2565 ลงทุนในการดูแลทุเรียนพันธุ์หมอนทองพื้นที่ที่ให้ผลผลิตแล้ว (ไร่) สอดคล้องกับงานวิจัยของคณิศร สมณะ (2550) ศึกษาเรื่อง ต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกส้มสายน้ำผึ้งของเกษตรกรอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนจากการปลูกส้มสายน้ำผึ้งของเกษตรกรอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อศึกษาปัญหาในการลงทุนทำสวนส้มสายน้ำผึ้งในเขตอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือ กลุ่มเกษตรกรสมาชิกสหกรณ์สวนส้มอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 50 ราย ในขนาดพื้นที่ไม่เกิน 50 ไร่ ผลการศึกษาพบว่า ต้นส้มสายน้ำผึ้งจะเริ่มให้ผลผลิตตั้งแต่ปีที่ 3 เป็นต้นไป โดยมีต้นทุนและผลตอบแทนตามพื้นที่ขนาดไม่เกิน 50 ไร่ ทำให้มีต้นทุนรวมในการทำสวนส้มสายน้ำผึ้งโดยเฉลี่ยต่อไร่ ซึ่งประกอบไปด้วย ค่าใช้จ่ายในการลงทุนครั้งแรก โดยมีค่าใช้จ่าย

ในการลงทุนค่าเครื่องจักรอุปกรณ์ และค่าใช้จ่ายในการลงทุนปลูก การจำหน่าย โรงคัดบรรจุส่งขาย ประเทศจีนมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกรสอดคล้องกับงานวิจัยของพีระพร พร้อมเทพ (2558) ศึกษาแนวทางการพัฒนาการผลิตทุเรียนศรีสะเกษเพื่อการส่งออกไปยังประเทศจีน พบว่า วิธีการที่จะทำให้ทุเรียนศรีสะเกษส่งออกไปยังประเทศจีนได้เพิ่มมากขึ้นนั้น จากการศึกษานโยบายและทิศทางการพัฒนาและนำมาวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ร่วมกับสภาพการเพาะปลูกและการจำหน่ายทุเรียนของจังหวัดศรีสะเกษ มีจุดแข็งและโอกาสสูงมาก จึงเลือกใช้กลยุทธ์เพิ่มปริมาณการผลิตเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และพัฒนาคุณภาพผลผลิต และกำหนดเป็นแนวทางในการพัฒนาการผลิต 4 ขั้นตอน ได้แก่ (1) การกำหนดพื้นที่ดำเนินการ (2) การกำหนดประเด็นการพัฒนา (3) การออกแบบและวางแผนการส่งเสริมและพัฒนา และ (4) การดำเนินการตามแผนโดยมีกลไกการบริหารจัดการที่จะทำให้เกิดผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ ผู้จัดการพื้นที่ เกษตรกรแกนนำ การบูรณาการ และการปฏิบัติงานตามรูปแบบ MRCF System (M : Mapping, R : Remote Sensing, C : Community Participation, F : Specific Field Service) ในปี 2565 ลงทุนดูแลทุเรียนจำนวนพื้นที่ (ไร่) มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร สอดคล้องกับงานวิจัยของพีรณช คาหล้า (2558) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวของเกษตรกรที่เป็นสมาชิกของศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวลำปาง พบว่ามีตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ได้แก่ พื้นที่ปลูกข้าว จำหน่ายพ่อค้าคนกลางมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกร เกษตรกรผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (GAP) แล้วเกษตรกรมีความต้องการหรือคาดหวังเกี่ยวกับราคาที่จะขายผลผลิตทุเรียนได้ เฉลี่ยกิโลกรัมละ (บาท) สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษฎี ใจปัญญา วรทัศน์ อินทร์คัมพร และสุรพล เศรษฐบุตร (ม.ป.ป.) ความคาดหวังของเกษตรกรต่อโครงการปลูกปาล์มน้ำมันของสหกรณ์ปาล์มน้ำมันล้านนา จำกัด จังหวัดเชียงราย การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวังของเกษตรกรต่อโครงการปลูกปาล์มน้ำมันของสหกรณ์ปาล์มน้ำมันล้านนา จำกัด จังหวัดเชียงราย และเพื่อศึกษาถึงปัญหา อุปสรรค และข้อจำกัดของเกษตรกรในการเข้าร่วมโครงการปลูกปาล์มน้ำมันในจังหวัดเชียงราย ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรส่วนใหญ่มีความคาดหวังด้านเศรษฐกิจในระดับความคาดหวังมาก ค่าเฉลี่ย 2.60 จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ต้นทุน ระดับการศึกษา สถานะของเกษตรกร และเพศ มีความสัมพันธ์กับความคาดหวังต่อปัจจัยด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในฤดูกาลผลิตทุเรียนที่ผ่านมา เกษตรกรมีภาระหนี้สินในครอบครัวจากการทำสวนทุเรียน (บาท) มีหนี้สินอย่างอื่น ๆ เช่น ซื้อมอเตอร์ ซื้อมอเตอร์ สอดคล้องกับงานวิจัยของปิ่นภักดิ์ รณรงค์นุรักษ์ (2558) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อหนี้สินของเกษตรกรผู้ปลูกอ้อย ข้าว และมันสำปะหลัง กรณีศึกษาเกษตรกรในเขตพื้นที่จังหวัดกาญจนบุรีและเพชรบุรี งานวิจัยนี้ศึกษาถึงปัจจัยสาเหตุการเกิดหนี้ โดยเปรียบเทียบเกษตรกร 3 กลุ่ม คือ ผู้ปลูกอ้อย ข้าว และมันสำปะหลัง ผลการศึกษาพบว่า สาเหตุของการก่อหนี้ที่สำคัญคือ หนี้จากต้นทุนทางการเกษตร หนี้เพื่อการศึกษา บุตรหลาน หนี้เพื่อการเช่าซื้อยานพาหนะ หนี้เพื่อนำไปชำระหนี้เดิม หนี้เพื่อการรักษาพยาบาล หนี้เพื่อการซ่อมแซมบ้าน หนี้เพื่อผ่อนซื้อเครื่องใช้ไฟฟ้า และหนี้สินจากการผ่อนชำระเคหาสถาน

ตามลำดับ ในขณะที่ประเภทของหนี้ที่ส่งผลต่อมูลค่าหนี้สินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติคือ หนี้อันเกิดจากต้นทุนทางการเกษตร

3. ปัจจัยสภาพการผลิตภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (การปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP) มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการผลิตทุเรียนพันธุ์หมอนทองภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดีของเกษตรกร (วัดจากรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่) พบว่า ปัจจัยสภาพการผลิตภายใต้การผลิตทางการเกษตรที่ดี (การปฏิบัติตามข้อกำหนด GAP) ได้แก่ สถานที่เก็บรักษาสะอาด อากาศถ่ายเทได้ดี และมีการป้องกันการปนเปื้อนของวัตถุแปลกปลอม วัตถุอันตราย และสัตว์พาหะนำโรค มีผลต่อรายได้สุทธิจากการจำหน่ายทุเรียนพันธุ์หมอนทองของเกษตรกรต่อไร่ สอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรภรณ์ เพ็ชรทอง (2551) ศึกษาเรื่อง การยอมรับการปฏิบัติตามระบบการผลิตทางการเกษตรที่ถูกต้องและเหมาะสมสำหรับเงาะของเกษตรกร อำเภอบ้านนาสาร จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ในการยอมรับการปฏิบัติตามระบบการผลิตทางการเกษตรที่ถูกต้องและเหมาะสมสำหรับเงาะ เกษตรกรส่วนใหญ่มีการยอมรับการปฏิบัติระดับมาก และ สอดคล้องกับงานวิจัยของมนัญชยา เรืองวงศ์โรจน์ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (GAP) ของเกษตรกรผู้ผลิตพีช เทศบาลตำบลเกษตรพัฒนา อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีของเกษตรกรผู้ผลิตพีช เทศบาลตำบลเกษตรพัฒนา อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี